

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ

Της 9^{ης} Ιουλίου 2026

Στο Μαρούσι σήμερα Πέμπτη 9 Ιουλίου 2026, η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, όπως διορίσθηκε με την αριθμ.πρωτ. ΓΓΑ/11765/08.05.2026 (ΦΕΚ 643/ΥΟΔΔ/11.05.2026) απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, συγκείμενη από τους:

Νικόλαο Τζουλάκη	Πρόεδρο
Χαράλαμπο Τσιλιώτη	Αντιπρόεδρο
Νικόλαο Γερακάρη	Μέλος
Χριστόδουλο Δερδεμέζη	Μέλος
Εμμανουήλ Μίαρη	Μέλος
Γεώργιο Χριστόπουλο	Μέλος'

και τη Γραμματέα Ιωάννα Πουλοπούλου, (τα λοιπά μέλη της Επιτροπής, τακτικά και αναπληρωματικά, εκλήθησαν νομίμως και εμπροθέσμως),

συνεδρίασε στα γραφεία της, στην οδό Ανδρέα Παπανδρέου αριθμός 37, Μαρούσι, με θέμα ημερήσιας διάταξης την ακρόαση της ΚΑΕ με την επωνυμία «ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», για 1) ανάκληση των από 10.7.2020 αποφάσεων της Επιτροπής, με τις οποίες χορηγήθηκε στους Αθανάσιο Τριανταφυλλίδη, Χαράλαμπο Μιχαλόπουλο και Άγγελο Ζαννή, άδεια απόκτησης μετοχών, ποσοστού 30%, 30% και 24,62% αντίστοιχα του μετοχικού κεφαλαίου της ΚΑΕ, 2) ανάκληση του χορηγηθέντος πιστοποιητικού του άρθρου 77^Α παρ. 3 Ν. 2725/1999 όπως ισχύει της αγωνιστικής περιόδου 2025/2026 και 3) μη υποβολή στην Ε.Ε.Α. υπεύθυνης δήλωσης και Ποινικού Μητρώου του Ευάγγελου Λιόλιου, αναφορικά με την άτυπη και με την ανοχή της Διοίκησης ανάθεσης σ' αυτόν, διαχείρισης και εκπροσώπησης της ΚΑΕ με έργα που σχετίζονται με τη διοίκηση αυτής (άρθρα 69 παρ. παρ. 1 εδ. δ', 12, 69^Α παρ. 3, 77^Α παρ. παρ. 1 εδ. α', 3 εδ. τελ., 7, 9 και 10 Ν. 2725/1999

όπως ισχύουν). Επίσης με θέμα ημερήσιας διάταξης την κατά το άρθρο 77^Α παρ. 10 Ν. 2725/1999 επιβολή κύρωσης στον Ευάγγελο Λιόλιο του Παναγιώτη, Προέδρου της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης, πρόσωπο συνδεδεμένο και σχετιζόμενο με την προαναφερθείσα ΚΑΕ και εκ του λόγου αυτού ελεγχόμενο πρόσωπο, το οποίο με την ανοχή της Διοίκησης της ΚΑΕ με την επωνυμία «ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», με τον διακριτικό τίτλο «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΕ» ασκεί και ασκούσε για μεγάλο χρονικό διάστημα, αρμοδιότητα και έργο που σχετίζεται άμεσα, ευθέως και αποφασιστικά με την διοίκηση, διαχείριση και εκπροσώπηση της προαναφερθείσας ΚΑΕ, χωρίς την τήρηση των διατάξεων του αθλητικού Νόμου (άρθρο 77^Α παρ. παρ. 1 εδ. α', 9 και 10 σε συνδ. με άρθρο 83 παρ. παρ. 3 και 4 Ν. 2725/1999 όπως ισχύουν).

Η συζήτηση των θεμάτων προσδιορίσθηκε την 22.6.2026 και για την ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ και τον Ευάγγελο Λιόλιο εμφανίσθηκε ως άγγελος ο δικηγόρος Κωνσταντίνος Μπακατσής για να ζητήσει αναβολή, λόγω παράστασης του δικηγόρου της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ Θεμιστοκλή Σοφού και του δικηγόρου του Ευάγγελου Λιόλιου Παναγιώτη Παπαϊωάννου σε άλλο δικαστήριο. Η καταγγέλλουσα ΚΑΕ Μαρούσι παραστάθηκε δια του Προέδρου της Δημοσθένη Στασινόπουλου και της δικηγόρου Έλλης Περράκη.

Εισηγητές των υποθέσεων (θεμάτων) της προκειμένης συνεδρίασης ορίσθηκαν οι Χαράλαμπος Τσιλιώτης και Νικόλαος Γερακάρης.

Πριν την έναρξη της συνεδρίασης αυτής (22.6.2026), γνωστοποιήθηκε και κατατέθηκαν στην Γραμματεία της Επιτροπής δύο (2) αιτήσεις εξαίρεσης του Προέδρου της Επιτροπής Νικολάου Τζουλάκη από τον Ευάγγελο Λιόλιο και από την ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ. Επίσης αντίγραφο κατατεθείσης μήνυσης σε βάρος του από την ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ.

Μετά την ενημέρωση των προαναφερθέντων ο Πρόεδρος της Επιτροπής Νικόλαος Τζουλάκης, απείχε της διαδικασίας εξέτασης των αιτήσεων εξαίρεσής του και η Επιτροπή συνήλθε σε συνεδρίαση χωρίς την παρουσία του υπό την προεδρία του Αντιπροέδρου της

Χαραλάμπους Τσιλιώτη, κωλυομένου (απόντος) του Αναπληρωτή Προέδρου Χρήστου Κουμπή για να εξετάσει αμφότερες τις αιτήσεις εξαίρεσης, με παρόντα τα μέλη Χαράλαμπο Τσιλιώτη, Νικόλαο Γερακάρη, Αθανάσιο Σαφαρή, Γεώργιο Χριστόπουλο, Χριστόδουλο Δερδεμέζη και Εμμανουήλ Μίαρη.

Από τον δικηγόρο Κωνσταντίνο Μπακατσή, όπως προαναφέρθηκε, υποβλήθηκε αίτημα αναβολής εκ μέρους της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ λόγω απουσίας του δικηγόρου της Θεμιστοκλή Σοφού, ο οποίος παρίσταται στο Α' Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Αθηνών και προσκόμισε σχετική βεβαίωση. Ο παραπάνω δικηγόρος ως άγγελος επίσης υπέβαλε αίτημα αναβολής και για τον Ευάγγελο Λιόλιο με το αιτιολογικό ότι ο συνήγορός του Παναγιώτης Παπαϊωάννου παρίστατο σε συνεδρίαση δικαστηρίου, χωρίς να προσκομίσει σχετικό αποδεικτικό.

Η Επιτροπή μετά την εξέταση των παραπάνω αιτημάτων, για μεν την ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ δέχθηκε το αίτημα αναβολής για δε τον Ευάγγελο Λιόλιο απέρριψε το αίτημα ως αναπόδεικτο. Και συμπερασματικά ανέβαλε την εκδίκαση για την ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, επίσης δε για το ενιαίο της κρίσεως και για τον Ευάγγελο Λιόλιο σε ρητή συνεδρίαση την 26.6.2026 και ώρα 12.00 άνευ κλητεύσεως απάντων των διαδίκων.

Στην μετ' αναβολή συζήτηση της 26.6.2026 για την ΚΑΕ ΜΑΡΟΥΣΙ παρέστησαν αυτοπροσώπως οι Δημοσθένης Στασινόπουλος και Θεοφάνης Ταρνατώρος, Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος αντίστοιχα, επίσης δε και δια των δικηγόρων της Μιχαήλ Δημητρακόπουλου και Έλλης Περράκη. Η ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ παρέστη δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της Θεμιστοκλή Σοφού, Κωνσταντίνου Μπακατσή και Δημητρίου Δημητρίου. Τέλος ο Ευάγγελος Λιόλιος παρέστη δια του δικηγόρου του Παναγιώτη Παπαϊωάννου.

Η Επιτροπή, υπό την προεδρία και πάλι του Αντιπροέδρου της με τα ίδια παρόντα μέλη της συνεδρίασης της 22.6.2026, εξέτασε αμφότερες τις αιτήσεις εξαίρεσης του Προέδρου της και μετά την διεξαχθείσα ακροαματική διαδικασία και την μετά τούτα αποχώρηση των διαδίκων κατέληξε στην παρακάτω απόφαση.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 ΚΔΔιαδ, ο οποίος έχει κυρωθεί με τον Ν. 2690/1999 «1. Τα διοικητικά όργανα, μονομελή ή συλλογικά, πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

Τα μονομελή όργανα, καθώς και τα μέλη των συλλογικών οργάνων, οφείλουν να απέχουν από κάθε ενέργεια ή διαδικασία που συνιστά συμμετοχή σε λήψη απόφασης ή διατύπωση γνώμης ή πρότασης εφόσον:

- α) η ικανοποίηση προσωπικού συμφέροντός τους συνδέεται με την έκβαση της υπόθεσης, ή
- β) είναι σύζυγοι ή συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας, κατ' ευθεία μεν γραμμή απεριορίστως, εκ πλάγιου δε έως και τέταρτου βαθμού, με κάποιον από τους ενδιαφερομένους, ή
- γ) έχουν ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή εχθρότητα με τους ενδιαφερομένους.

Το όργανο ή το μέλος του συλλογικού οργάνου, εφόσον κρίνει ότι συντρέχει στο πρόσωπο του λόγος που επιβάλλει την αποχή του, οφείλει να το δηλώσει αμέσως στην προϊστάμενη αρχή ή στον προεδρεύοντα του συλλογικού οργάνου, αντιστοίχως, και να απέχει από οποιαδήποτε ενέργεια. Στις περιπτώσεις αυτές, η προϊστάμενη αρχή, ή το συλλογικό όργανο, αποφαινεται το ταχύτερο δυνατόν.

Αίτηση εξαίρεσης μονομελούς οργάνου, ή μέλους συλλογικού οργάνου, μπορούν να υποβάλουν οι ενδιαφερόμενοι σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Η αίτηση υποβάλλεται στην προϊστάμενη αρχή, ή στον προεδρεύοντα του συλλογικού οργάνου, ή στο αποφασίζον όργανο, κατά περίπτωση. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή τα οριζόμενα στην τελευταία περίοδο της προηγούμενης παραγράφου.

Όπως έχει κριθεί με τις παραπάνω διατάξεις του άρθρου 7 ΚΔΔιΔ κατοχυρώνεται η αρχή της αμεροληψίας των διοικητικών οργάνων, η οποία αποτελεί ειδική έκφραση της συνταγματικώς κατοχυρούμενης γενικής αρχής του Κράτους Δικαίου (βλ. ΣτΕ 789/1990 Ολομ., ΣτΕ 2243-44/2011, ΣτΕ 1167/2021, σύμφωνα με την οποία τα όργανα της Διοικήσεως, είτε ενεργούν ατομικώς είτε ως μέλη συλλογικού οργάνου, πρέπει να παρέχουν τα εχέγγυα αμερόληπτης

κρίσεως, ώστε να δημιουργείται στους πολίτες πεποίθηση για το αδιάβλητο των πράξεων που εκδίδονται από αυτά, πράγμα που δεν συμβαίνει όταν υπάρχουν ιδιαίτεροι δεσμοί ή ιδιάζουσα σχέση μέλους συλλογικού οργάνου προς κρινόμενο υποψήφιο. Κατά συνέπεια, άσχετα από την ύπαρξη διατάξεως που να προβλέπει για ειδικούς λόγους την εξαίρεση του συγκεκριμένου μέλους του διοικητικού οργάνου, η ενέργειά του που έγινε παρά τη συνδρομή τέτοιων λόγων είναι ελαττωματική και συνεπάγεται την ακυρότητα της σχετικής διοικητικής πράξεως λόγω του τεκμηρίου επηρεασμού του που δημιουργείται έτσι, έστω και αν δεν αποδεικνύεται ότι η πράξη αυτή υπήρξε πραγματικά μεροληπτική (ΣτΕ 689/1987, ΣτΕ 2263/1991, ΣτΕ 5263/1996 κ.ά.). Για τη στοιχειοθέτηση της ιδιάζουσας σχέσεως ή του ιδιαίτερου δεσμού μέλους συλλογικού οργάνου προς κρινόμενο υποψήφιο δεν αρκεί οποιαδήποτε προσωπική ή επαγγελματική σχέση, αλλά τέτοια που, ενόψει των συντρεχουσών περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, είναι πρόσφορη να δημιουργήσει εύλογες υπόνοιες ότι το μέλος του οργάνου έχει ήδη σχηματισμένη και, συνεπώς, προκατειλημμένη γνώμη για τον υποψήφιο τον οποίο πρόκειται να κρίνει (ΣτΕ 1566/2016, πρβλ. επίσης ΣτΕ 1167/2021, ΣτΕ 2966/2014, ΣτΕ 638/2014, ΣτΕ 3891/2013, ΣτΕ 3758/2012, ΣτΕ 2421/2001).

Οι αιτούντες τις αιτήσεις εξαιρέσεως του Προέδρου της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού Νικολάου Τζουλάκη, επικαλούνται ως λόγους εξαιρέσεως 1. την υποβολή εναντίον του από αυτούς των ΑΒΜ Ε2026/3742 και Ε2026/3779 μηνύσεων – εγκλήσεων ενώπιον του κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών για πράξεις που του αποδίδονται κατά την άσκηση των καθηκόντων του κατά την συνεδρίαση της 21-5-2026 ενώπιον της ΕΕΑ για παροχή εξηγήσεων, 2. την δημοσίευση του από 5-6-2026 δελτίου τύπου και ανάρτηση αυτού στην ιστοσελίδα της ΕΕΑ με περιεχόμενο την κλήση σε ακρόαση των αιτούντων για τις εκεί αναφερόμενες διοικητικές παραβάσεις, 3. την μη χορήγηση πρακτικών της συνεδρίασης της 21-5-2026 και των εγγράφων της διαδικασίας, 4. τον τρόπο με τον οποίο απηύθυνε ερωτήσεις προς τους εγκαλουμένους και ιδίως επικαλούμενος αποδεικτικά μέσα που προσκομίσθηκαν από τους καταγγέλλοντες και τα οποία οι αιτούντες τις αιτήσεις εξαιρέσεως θεωρούν «παράνομα» και συνεπώς

«απαράδεκτα» προς αξιολόγηση και τέλος 5. ότι κατά τους αιτούντες ο Πρόεδρος της ΕΕΑ διέρρευσε τον ορισμό της συνεδρίασης στις 18-6-2026 σε ηλεκτρονική ιστοσελίδα συμφερόντων του αδελφού του μάρτυρα Ηλία Παπαθεοδώρου, Βασίλη Παπαθεοδώρου.

1. Επί της προηγούμενης υποβολής μηνύσεως

Η εχθρότητα του διοικητικού οργάνου δεν είναι δυνατόν να συναχθεί μόνο από την εκ μέρους των αιτούντων υποβολή μηνύσεως ή εγκλήσεως κατά του διοικητικού οργάνου ή μέλους αυτού, όπως εν προκειμένω ο Πρόεδρος της ΕΕΑ (ΣτΕ 419/2011, ΣτΕ 3411/2003, ΣτΕ 2289/2001, ΣτΕ 87/1994 κ.α.). Κατά συνέπεια μόνη η υποβολή των μηνύσεων-εγκλήσεων δεν αποτελεί λόγο εξαιρέσεως και ο σχετικός λόγος κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος.

2. Επί της δημοσίευσης του από 5-6-2026 δελτίου τύπου

Τα δελτία τύπου που ανακοινώνονται στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού έχουν καθαρά ενημερωτικό χαρακτήρα και εκδίδονται από την Επιτροπή με υπογραφή του Προέδρου εξ ονόματος όλων των μελών της Επιτροπής. Αποτελεί μία πάγια πολυετή πρακτική η οποία μέχρι τώρα δεν έχει ενοχλήσει κανέναν, ενώ αντίστοιχη πρακτική ακολουθεί και η Διαρκής Επιτροπή για την Αντιμετώπιση της Βίας (ΔΕΑΒ). Το δελτίο τύπου εκδίδεται παγίως και διαχρονικά μετά από κάθε απόφαση της Επιτροπής. Δεν αποτελεί μονομερή και αυθαίρετη ενέργεια του Προέδρου, του Αναπληρωτή Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Επιτροπής. Το συγκεκριμένο δελτίο της 5.6.2026 μνημονεύει και αναφέρεται στο ακριβές περιεχόμενο της ΟΜΟΦΩΝΗΣ απόφασης της Επιτροπής, όπως ευθέως προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής. Εκδόθηκε και υπογράφηκε από τον Πρόεδρο ο οποίος το υπογράφει πάντα για την Επιτροπή σύμφωνα με τον Κανονισμό. Αμέσως μετά την υπογραφή του δελτίου, διαβιβάζεται ηλεκτρονικά από υπάλληλο της Επιτροπής, στο αρμόδιο Τμήμα της Γ.Γ. Αθλητισμού, η οποία και μόνο αυτή, αναλαμβάνει το έργο της ανάρτησής του. Στο θέμα και εντεύθεν στην υποχρέωση ανάρτησης, δεν έχει σχέση καμία, τόσο η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, όσο και ο Πρόεδρος ή μέλος της. Η ώρα της ανάρτησης επομένως δεν

είναι θέμα που αφορά την Επιτροπή ή τον Πρόεδρο. Η υποχρέωση της Επιτροπής και του Προέδρου ΕΞΑΝΤΛΕΙΤΑΙ όπως προαναφέρθηκε με τη διαβίβαση του δελτίου, του όποιου δελτίου, οποιασδήποτε συνεδρίασης, με τη διαβίβασή του στην αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, δηλαδή της μόνης υπεύθυνης και υπόλογης για την ανάρτησή του.

Περαιτέρω, το δελτίο τύπου περιορίζεται στην παράθεση πληροφοριών ή στην ενημέρωση του κοινού χωρίς αξιολογικές κρίσεις ή προδιαμόρφωση της τελικής απόφασης, χωρίς την οποιαδήποτε αναφορά στην ουσία των υποθέσεων, ούτε προκύπτει ότι ο υπογράφων Πρόεδρος της ΕΕΑ έχει ήδη διαμορφώσει και εκφράσει οριστική κρίση επί της υπόθεσης, ούτε έχει προκαταλάβει την απόφαση, ούτε έχει αναλάβει ρόλο ασύμβατο με την υποχρέωση αμερόληπτης συμμετοχής στο συλλογικό όργανο. Άλλωστε όπως προαναφέρθηκε, το συγκεκριμένο δελτίο Τύπου αποτυπώνει την ΟΜΟΦΩΝΗ απόφαση της Επιτροπής (βλ. σχετικά πρακτικά) και όχι απόφαση ή μονομερή ενέργεια του Προέδρου.

Κατά συνέπεια ο σχετικός λόγος εξαίρεσης τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος.

3. Επί της μη χορήγησης πρακτικών της συνεδρίασης της 21-5-2026 και των εγγράφων της διαδικασίας

Ο σχετικός λόγος εξαίρεσης τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος αφενός κατά το σκέλος του ισχυρισμού περί μη χορήγησης των εγγράφων της διαδικασίας καθόσον τα έγγραφα **χορηγήθηκαν άμεσα μετά το σχετικό αίτημα χωρίς υπαίτια καθυστέρηση του Προέδρου της ΕΕΑ** και χωρίς να βλαφθούν οι αιτούντες στα υπερασπιστικά τους δικαιώματα αφετέρου κατά το σκέλος των πρακτικών εφόσον δεν αποτελεί υποχρέωση της Υπηρεσίας να χορηγεί πάραυτα τα Πρακτικά της συνεδρίασης για την παροχή εξηγήσεων πριν την συνεδρίαση για την ακρόαση ως προς το εάν έχουν τελεστεί οι αποδιδόμενες διοικητικές παραβάσεις τοσούτω μάλλον η Επιτροπή είναι υποστελεχωμένη σε επιστημονική και γραμματειακή υποστήριξη και κατακλύζεται από πλήθος υποθέσεων. Περαιτέρω, η αδυναμία χορηγήσεως των Πρακτικών προηγούμενης συνεδρίασης δεν δεικνύει εχθρότητα προς τους αιτούντες, ούτε συνιστά έκφραση προειλημμένης

κρίσης ούτε οτιδήποτε άλλο που θα κλόνιζε ενδεχομένως την αμεροληψία του Προέδρου της ΕΕΑ. Εν τούτοις όπως προκύπτει από τα με αριθμό πρωτ. 441 και 442/16.6.2026 έγγραφα της Ε.Ε.Α, προκύπτει η άμεση μετά την καθαρογραφή των πρακτικών διαβίβαση αυτών στους αιτούντες δικηγόρους Δημήτριο Δημητρίου και Παναγιώτη Παπαϊωάννου στους οποίους μάλιστα υπενθυμίζεται η προφορική σ' αυτούς ενημέρωση της Επιτροπής, ότι τα πρακτικά «θα σας διαβιβασθούν άμεσα μετά την καταγραφή» γεγονός που όπως προαναφέρθηκε, εκ των δύο παραπάνω εγγράφων της Ε.Ε.Α. **έλαβε χώρα την επομένη της καθαρογραφής!!**

4. Επί του περιεχομένου των υποβληθεισών ερωτήσεων

Καταρχάς μόνο ο τρόπος της υποβολής των ερωτήσεων από μέλος του διοικητικού οργάνου κατά την άσκηση των καθηκόντων του δεν συνιστά από μόνο του λόγο εξαιρέσεως (βλ. ΣτΕ 3136/2004), όπως δεν συνιστά λόγο εξαιρέσεως η έκφραση γνώμης του διοικητικού οργάνου ή μέλους αυτού κατά την άσκηση των καθηκόντων του (βλ. ΣτΕ 676/2005 Ολομ., ΣτΕ 599/2019, ΣτΕ 1052/2018, ΣτΕ 2666/2017, ΣτΕ 3285/2014, ΣτΕ 3228/2010, κ.ά.). Αλλά και αναλογικά ενόψει του άρθρου 15 ΚΠΔ έχει κριθεί ότι ο τρόπος γενικά που διευθύνεται η διαδικασία ή υποβάλλονται ερωτήσεις στους μάρτυρες και τους παράγοντες της διαδικασίας ή η διαφορετική τοποθέτηση του αιτούντος εν σχέσει με εκείνη του δικαστηρίου ή του διοικητικού οργάνου, επί διαφόρων νομικών ή πραγματικών της υποθέσεως ζητημάτων, δεν μπορεί μόνος του να θεμελιώσει λόγο για εξαίρεση. Οι υπόνοιες μεροληψίας πρέπει να στηρίζονται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, ικανά να δικαιολογήσουν αντικειμενικά και μάλιστα εμφανώς και όχι υποκειμενικά, κατά την αντίληψη του αιτούμενου την εξαίρεση, δυσπιστία για την αμεροληψία του δικαστικού προσώπου, τέτοια δε γεγονότα δεν μπορεί να θεωρηθούν, δυσμενείς, σε σχέση με τις απόψεις εκείνου που ζητεί την εξαίρεση, κρίσεις ή νομικές γνώμες, που εξέφρασε το δικαστικό πρόσωπο κατά την εκτέλεση των δικαστικών ή διοικητικών καθηκόντων του (πρβλ. *mutatis mutandis* ΑΠ 1121/2003, ΑΠ 1115/2007).

Περαιτέρω, οι ερωτήσεις που απηύθυνε ο Πρόεδρος της ΕΕΑ προς τους εγκαλούμενους και τους συνηγόρους τους δεν διέφεραν

ουσιωδώς από αντίστοιχες ερωτήσεις που απηύθυναν άλλα μέλη της Επιτροπής και δεν ενείχαν το στοιχείο της προκατάληψης ή εχθρότητας προς τους αιτούντες ούτε συνιστούσαν ενδείξεις προειλημμένης αποφάσεως επί της επιδίκου διαφοράς. Άλλωστε τα επίδικα αποδεικτικά στοιχεία που φανέρωναν συνομιλίες του Ευαγγέλου Λιόλιου με τον μάρτυρα Ηλία Παπαθεοδώρου, επί των οποίων έγιναν οι ερωτήσεις του Προέδρου της ΕΕΑ αλλά και άλλων μελών της Επιτροπής, κρίθηκαν νόμιμα με παρεμπίπτουσα απόφαση της Επιτροπής οπότε ήταν απολύτως εύλογο να ερωτούν τα μέλη της τους καταγγέλλοντες και τους ελεγχόμενους επί της αληθείας ή μη του περιεχομένου των σχετικών συνομιλιών. Προσέτι, πρέπει να αναφερθεί ότι ενώ κατά την συνεδρίαση της 21-5-2026 οι αιτούντες αρνούντο πεισματικά παρά τις εκκλήσεις του Προέδρου και άλλων μελών της Επιτροπής να προσκομίσουν την μήνυση-έγκληση που έχει υποβάλλει ο Ευάγγελος Λιόλιος προς τον Στασινόπουλο για να αξιολογηθεί και ως αποδεικτικό υλικό καθώς και να αξιολογηθούν ως προς την νομιμότητα τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα που αποτύπωναν συνομιλίες μεταξύ του Ε. Λιόλιου και του Η. Παπαθεοδώρου, και η σχετική έκκληση θεωρήθηκε λόγος «εχθρότητας» και «προκατάληψης» του Προέδρου της ΕΕΑ προς τους αιτούντες, εν συνεχεία ο Ε. Λιόλιος προσκόμισε διά του πληρεξουσίου του Δικηγόρου την ως άνω μήνυση έγκληση, αυτοβούλως σε μεταγενέστερη συνεδρίαση.

Ο Πρόεδρος δεν ρώτησε εξειδικευμένα και στο περιεχόμενο των μηνυμάτων, όπως προκύπτει αβίαστα από τα συνταχθέντα πρακτικά της συνεδρίασης. Υπέβαλε ερωτήσεις στον Πρόεδρο της ΕΟΚ, «σχετικά με τα μηνύματα» και «αν αμφισβητείτε τα μηνύματα» και μόνο με τον τρόπο αυτό. Δεν υπεισήλθε σε λεπτομερή αναφορά του περιεχομένου τους (βλ. πρακτικά συνεδρίασης). Η απάντηση του Προέδρου της ΕΟΚ ήταν ότι «δεν μπαίνει σε προσωπικά δεδομένα» χωρίς ο Πρόεδρος να επιμείνει περαιτέρω. Μάλιστα ο διευθύνων την συζήτηση και Προεδρεύων Αντιπρόεδρος, μετά ταύτα του επεσήμανε: «Ενεργούμε ανακριτικά. Δεν θα πρέπει να σας ρωτήσουμε ώστε να διευκολυνθεί το έργο της Επιτροπής». Συνεπώς οι λιτές και αναγκαίες ερωτήσεις του Προέδρου, δεν ήταν ανεπίτρεπτες αλλά φυσιολογικές για την ανακάλυψη της αλήθειας, δεν ρωτήθηκαν σε καμιά περίπτωση

προσωπικά δεδομένα και φυσικά δεν δημιούργησαν, σύμφωνα με τον τόνο εκφοράς, έμφασης, ευγένειας και συμπεριφοράς, ούτε κατά διάνοια, υπόνοια μεροληψίας, εχθρότητας ή προκατάληψης.

Συνεπεία των ανωτέρω και ως προς αυτόν τον λόγο η αίτηση εξαιρέσεως τυγχάνει απορριπτέα ως αβάσιμη.

5. Ως προς την επικαλούμενη διαρροή της ημερομηνίας ορισμού συνεδρίασης της ΕΕΑ

Η επικαλούμενη διαρροή του ορισμού δικασίμου για την 18-6-2026 δεν απεδείχθη ουδέ πόρρωθεν από κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι οφείλεται στον Πρόεδρο της ΕΕΑ ούτως ώστε να φανερώνει την οποιαδήποτε μεροληπτική συμπεριφορά υπέρ ή κατά των ενδιαφερομένων. Άλλωστε στην πλειονότητα των μελών της Επιτροπής είναι γνωστό και συνεισφέρεται ως γνώση, ότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής, μόλις έγινε γνωστή η διαρροή της δικασίμου (ο αρχικός προσδιορισμός στις 18.6.2026), με πρωτοβουλία του και τηλεφωνική επικοινωνία του, πριν την αποστολή των σχετικών κλήσεων, ζήτησε να ενημερωθεί για τη διαθεσιμότητα του χρόνου μας για τον προσδιορισμό της υπόθεσης είτε στις 19.6.2026 είτε στις 22.6.2026. Κατά συνέπεια και ο σχετικός λόγος εξαιρέσεως τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος.

Κατ' ακολουθίαν όλων των παραπάνω, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της και τα υπομνήματα που κατατέθηκαν σχετικά με τις αιτήσεις εξαίρεσης, απορρίπτει ομόφωνα τις ένδικες αιτήσεις εξαίρεσης του Προέδρου της Επιτροπής.

Μετά ταύτα η Επιτροπή κάλεσε στην αίθουσα συνεδρίασεως τα διάδικα μέρη και τους ανακοίνωσε την απόφασή της αναφορικά με τα αιτήματα εξαίρεσης του Προέδρου.

Ακολουθώς η Επιτροπή με τη συμμετοχή απάντων των ως άνω μελών της υπό την προεδρία πλέον του Προέδρου Νικολάου Τζουλάκη, συνεδρίασε για να εξετάσει τα θέματα της ημερησίας διάταξης.

Οι κατά τα ανωτέρω πληρεξούσιοι δικηγόροι της ΚΑΕ, κ.κ. Μπακατσής και Δημητρίου, υπέβαλαν το αίτημα αναβολής της εκδίκασης σε μεταγενέστερη συνεδρίαση λόγω κωλύματος του συνηγόρου του Ευαγγέλου Λιόλιου, Παναγιώτη Παπαϊωάννου, ο οποίος αγόρευε σε δίκη στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο και του Θεμιστοκλή

Σοφού, πληρεξουσίου δικηγόρου της ΚΑΕ, ο οποίος συμμετείχε κατά δήλωσή τους σε συνεδρίαση στον δικηγορικό σύλλογο. Ο συνήγορος του νομίμου εκπροσώπου της ΚΑΕ Μαρούσι, Μιχ. Δημητρακόπουλος, δήλωσε ότι θα έπρεπε να είναι παρών ο κ. Λιόλιος ή ο δικηγόρος του και ότι συναινεί μόνο σε περίπτωση διακοπής της υπόθεσης για να δοθεί χρόνος εμφάνισης των συνηγόρων.

Η Επιτροπή επιφυλάχθηκε να αποφασίσει επί του υποβληθέντος αιτήματος αναβολής και παράλληλα μετά από πρόταση των μελών Αθανασίου Σαφαρή και Χριστόδουλου Δερδεμέζη, αποφάσισε να αποφανθεί προδικαστικά επί του θέματος του παραδεκτού ή όχι, ως αποδεικτικού μέσου των ανταλλαγέντων μηνυμάτων μεταξύ του Ευάγγελου Λιόλιου και Ηλία Παπαθεοδώρου.

Επί του πρώτου τεθέντος θέματος η Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα τη διακοπή της συνεδρίασης για μία (1) ώρα ήτοι μέχρι την 15.40', ώστε να ειδοποιηθούν και προσέλθουν οι συνήγοροι Θέμης Σοφός και Παναγιώτης Παπαϊωάννου.

Επί του δευτέρου θέματος η Επιτροπή μετά και την πρόταση των εισηγητών, Χαραλ. Τσιλιώτη και Νικ. Γερακάρη, αποφάσισε επίσης **ομόφωνα** ότι τα ανταλλαγέντα μηνύματα τα οποία έχουν επισυναφθεί ως αποδεικτικό υλικό στην καταγγελία της ΚΑΕ Μαρούσι, αποτελούν παραδεκτά αποδεικτικά μέσα.

Οι διάδικοι μετά ταύτα εκλήθησαν και τους ανακοινώθηκε ότι η συνεδρίαση διακόπτεται για μία ώρα ώστε να κληθούν και παρουσιασθούν οι συνήγοροι και επίσης (τους ανακοινώθηκε) η ομόφωνη προδικαστική απόφαση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία τα προσκομισθέντα μηνύματα αποτελούν παραδεκτό αποδεικτικό μέσο.

Μετά ταύτα, αποχώρησε το μέλος της Επιτροπής Αθανάσιος Σαφαρής, λόγω ανειλημμένης υποχρεώσεώς του, επειδή δεν είχε όπως δήλωσε προβλέψει την καθυστέρηση-παρέκταση του χρόνου συζήτησης των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης.

Ακολούθως και πριν την παρέλευση του προσδιορισθέντος χρόνου, προσήλθαν οι απουσιάζοντες δικηγόροι Θέμης Σοφός και Παναγιώτης Παπαϊωάννου, εκλήθησαν και οι λοιποί διάδικοι μετά των συνηγόρων τους και επανήρχισε η εκδίκαση των ερευνώμενων θεμάτων.

Μετά το πέρας της διαδικασίας η Επιτροπή έθεσε τις εξετασθείσες υποθέσεις υπό διάσκεψη, επιφυλάχθηκε να εκδώσει την απόφασή της και χορήγησε στους διαδίκους προθεσμία για την υποβολή υπομνήματος μέχρι την Παρασκευή 3-7-2026 και ώρα 12.00, εντός της οποίας (προθεσμίας) υποβλήθηκαν τα σχετικά υπομνήματα.

Στην ορισθείσα για διάσκεψη συνεδρίαση της 7.7.2026 η Επιτροπή συνήλθε με απόντα το μέλος Αθανάσιο Σαφαρή λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας το οποίο αντιμετώπιζε. Το μέλος της Επιτροπής Γεώργιος Χριστόπουλος, με την ιδιότητά του και ως οικονομολόγου της Επιτροπής, πρότεινε τη σύντομη αναβολή της συνεδρίασης, προκειμένου να αναζητηθούν φορολογικά στοιχεία των αγοραστών της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, πρόταση η οποία έγινε ομόφωνα αποδεκτή, για την πληρότητα του αποδεικτικού υλικού και η υπόθεση αναβλήθηκε για την 9-7-2026.

Στη συνεδρίαση της 9-7-2026, η Επιτροπή, αφού είχαν προσκομισθεί τα αιτηθέντα στοιχεία, στην οποία συμμετείχαν και πάλι όλα τα μέλη τα οποία συμμετείχαν στη συνεδρίαση της 7.7.2026 αφού εξέτασε τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, δηλαδή όλο το συγκεντρωθέν αποδεικτικό υλικό και άκουσε τους εισηγητές Χαράλαμπο Τσιλιώτη και Νικόλαο Γερακάρη, κατέληξε στην παρακάτω απόφαση.

Επειδή κατά τη διάταξη του άρθρου 77^Α παρ. 9 του Νόμου 2725/1999 όπως ισχύει, η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (Ε.Ε.Α.), κατά την άσκηση των καθηκόντων της, πέραν των όσων προβλέπονται ρητά από τον ως άνω Νόμο, δικαιούται να αναζητεί και να λαμβάνει υπόψη πληροφορίες και άλλα αποδεικτικά στοιχεία, μεταξύ των οποίων ασφαλώς αναφορές, καταγγελίες αλλά και δημοσιεύματα, προκειμένου να διευκολυνθεί στην αποκάλυψη της αλήθειας για κάθε συγκεκριμένο υπό εξέταση θέμα της αρμοδιότητας της Επιτροπής, ανεξαρτήτως μάλιστα αν αυτά προέρχονται από πρόσωπα που έχουν ή όχι άμεσο έννομο συμφέρον, δεδομένου ότι οι εποπτικές αρμοδιότητες της Επιτροπής ασκούνται αυτεπαγγέλτως και σκοπούν στην υπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Είναι δε προφανές ότι σε αυτό το κρίσιμο στάδιο της αποδεικτικής διαδικασίας, για την στοιχειοθέτηση της αιτιολογίας των αποφάσεων της Επιτροπής,

ισχύει το σύστημα της ελεύθερης απόδειξης και συνεκτίμησης όλων των αναζητηθέντων και προσκομισθέντων στοιχείων (μαρτυρικών καταθέσεων, διευκρινίσεων και πληροφοριών που παρασχέθηκαν κατά τη διάρκεια των ενώπιόν της ακροάσεων, ιδιωτικών και δημοσίων εγγράφων, ομολογιών, διαφόρων τεκμηρίων, καθώς και των διδαγμάτων της κοινής πείρας), χωρίς δικονομικούς καταναγκασμούς.

Ετέρωθεν, από μία σειρά διατάξεων του αθλητικού Νόμου (Ν. 2725/1999 όπως ισχύει), προκύπτει κατά τρόπο σαφή ότι κεντρική στόχευση του νομοθέτη και συνακόλουθα, μία από τις βασικές αρμοδιότητες της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού είναι ο έλεγχος του προσώπου των μετόχων κάθε Ανώνυμης Αθλητικής Εταιρείας. Τούτο όπως αναμφίβολα προκύπτει από το πλέγμα των σχετικών διατάξεων, ανάγεται στον πυρήνα της εποπτικής αποστολής της Ε.Ε.Α., προκειμένου όχι μόνο να διασφαλισθεί η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα εποπτεία του κράτους στον αθλητισμό (ιδίως με τον έλεγχο κάθε φορά των προϋποθέσεων, αλλά και ποικίλων απαγορεύσεων για την απόκτηση ή και διατήρηση της ιδιότητας του μετόχου Α.Α.Ε.), αλλά και ο ανόθευτος ανταγωνισμός μεταξύ των Α.Α.Ε., καθώς επίσης η διασφάλιση της αξιοπιστίας στα διεξαγόμενα με άδεια του κράτους από την ΟΠΑΠ Α.Ε. σχετικά παιχνίδια, και η προστασία των πολιτών στο πλαίσιο της επί πληρωμή συμμετοχής τους σ' αυτά, το οποίο επιτυγχάνεται ιδίως με τη θέσπιση συγκεκριμένων ασυμβιβάστων και τον έλεγχο της μη συνδρομής τους.

Η παραπάνω βασική γενική αρμοδιότητα της Επιτροπής, χωρίς ουδόλως να περιορίζεται, επιβεβαιώνεται σε πολλά σημεία του Νόμου, όπου προβλέπονται περαιτέρω εξειδικεύσεις, όπως, ενδεικτικά, στις περιπτώσεις μεταβίβασης μετοχών, στις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου, στις αναλυτικότερες διατάξεις που επιτρέπουν τον έλεγχο της προέλευσης χρηματικών ποσών κ.λπ. Είναι δε αυτονόητο ότι προϋπόθεση για την άσκηση αυτής της θεμελιώδους αρμοδιότητας της Επιτροπής **περί του ελέγχου του προσώπου των μετόχων των Α.Α.Ε. είναι ότι τα πρόσωπα που ελέγχονται είναι τα αληθή.** Η χρησιμοποίηση άλλων παρένθετων προσώπων ή τεχνασμάτων ή εικονικών συμφωνιών ή αντεγγράφων ή εν γένει οποιωνδήποτε άλλων μεθοδεύσεων που έχουν ως αποτέλεσμα την απόκρυψη του αληθούς

προσώπου του μετόχου συνιστά βαρύτατη παραβίαση των σχετικών διατάξεων του Νόμου, αφού σκοπεί ευθέως στην καταστρατήγηση των σκοπών του, αποτρέπει την εφαρμογή του και βεβαίως δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 17 Κ.Δ. Διαδ. «1.Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της.

Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης.

Όταν η διοικητική πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως, τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοση της οργάνου. Όταν την έκδοση της διοικητικής πράξης ζητά ο ενδιαφερόμενος, αυτός οφείλει να υποβάλει τα δικαιολογητικά που καθορίζουν οι σχετικές διατάξεις, εκτός αν τα στοιχεία αυτά υπάρχουν στην αρμόδια για την έκδοση της πράξης διοικητική αρχή».

Στο πλαίσιο του νομίμου καθήκοντος της ΕΕΑ ως διοικητικού οργάνου να αιτιολογεί σαφώς, ειδικώς και επαρκώς την εκδοτέα διοικητική πράξη αφενός αλλά και κυρίως ενόψει του ελεγκτικού και κυρωτικού της έργου όπως αυτό προκύπτει από το άρθρο 77^Α Ν. 2725/1999, η Επιτροπή ως Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή κατ' άρθρο 77 Ν. 2725/1999 ενεργεί στο πλαίσιο του ανακριτικού συστήματος, συλλέγοντας και εκτιμώντας ελεύθερα τα αποδεικτικά μέσα, είτε αυτά τα οποία της προσκομίζονται από τους ενδιαφερομένους είτε αυτά που συλλέγει αυτεπαγγέλτως. Ελλείψει ειδικής νομοθετικής διάταξης είτε του νόμου περί επαγγελματικού αθλητισμού είτε του ΚΔΔιαδ, όριο στην αρμοδιότητα αυτή της Επιτροπής συνιστά το άρθρο 19 παρ. 3 Συντ. που ορίζει ότι «[α]παγορεύεται η χρήση αποδεικτικών μέσων που έχουν αποκτηθεί κατά παράβαση του άρθρου αυτού και των άρθρων 9 και 9^Α». Ερευνητέο είναι εάν τα προσκομιζόμενα από την ΚΑΕ Μαρούσι αποδεικτικά μέσα, γραπτά τηλεφωνικά μηνύματα υπό την μορφή sms, την γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητούν οι καταγγελλόμενοι Ευάγγελος Λιόλιος και ΚΑΕ Προμηθέας Πατρών και αποδεικνύουν συνομιλίες μεταξύ του εγκαλούμενου Ευαγγέλου Λιόλιου

και του τότε προπονητή της ΚΑΕ Προμηθέας Πατρών και σημερινού προπονητή της ΚΑΕ Μαρούσι Ηλία Παπαθεοδώρου είναι νόμιμα και παραδεκτά αποδεικτικά μέσα ή προσκρούουν στην απαγόρευση του άρθρου 19 παρ. 3 Σ ως συλλεγέντα κατά παράβαση του άρθρου 19 παρ. 1 Συντ.

Επ' αυτού όσον αφορά την διοικητική διαδικασία και διοικητική δικονομία έχει γίνει νομολογιακά δεκτό ότι υπό το πρίσμα του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 ΚΔΔιαδ χωρεί παραδεκτώσ και νομίμως επίκληση μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και μηνυμάτων sms (βλ. ad hoc ΔΕΦΑΘ 990/2026 σκ. 13 χωρίς εκτενή αιτιολογία). Περαιτέρω, και αναλογικά από την πολιτική δίκη, κατά τη διάταξη του άρθρου 444 παρ 2 του ΚΠολΔ, το οποίο ελλείπει ειδικής διάταξης στον ΚΔΔιαδ λαμβάνεται υπόψη αναλογικά εν προκειμένω, εμπίπτει στην έννοια της μηχανικής απεικόνισης, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο εισάγεται στη δίκη ή την διοικητική διαδικασία, (όπως με φωτογραφία από την οθόνη κινητού) το γραπτό μήνυμα, άλλως ShortMessageService γνωστό και ως SMS, το οποίο είναι υπηρεσία της κινητής τηλεφωνίας, με την οποία ο χρήστης έχει τη δυνατότητα να αποστείλει ή να παραλάβει σύντομο γραπτό μήνυμα από άλλους χρήστες, στην οθόνη του κινητού του τηλεφώνου. Ήδη δε, τα κινητά τηλέφωνα από της εμφάνισής τους, πολύ δε περισσότερο σήμερα, ακολουθούν την αρχιτεκτονική των ηλεκτρονικών υπολογιστών και πρέπει να θεωρούνται όχι ως τηλέφωνα, αλλά ως ηλεκτρονικοί υπολογιστές με δυνατότητα, μεταξύ άλλων, τηλεφωνικών κλήσεων, σύνταξης ηλεκτρονικών εγγράφων παντός τύπου, πλοήγησης στο διαδίκτυο κλπ. Το δε γραπτό μήνυμα, αποτελεί ηλεκτρονικό έγγραφο, εφόσον αποτελεί σύνολο δεδομένων τα οποία ενεγράφησαν στον μαγνητικό δίσκο της υπολογιστικής μικρομονάδας του κινητού τηλεφώνου, έτυχαν ηλεκτρονικής επεξεργασίας από την κεντρική μονάδα και εν συνεχεία αποτυπώθηκαν με βάση τις εντολές του προγράμματος κατά τρόπο αναγνώσιμο από τον άνθρωπο στην οθόνη του μηχανήματος και ακολούθως, στάλθηκαν με χρήση της κινητής τηλεφωνίας σε κάποιον αποδέκτη, ο οποίος στη συνέχεια τα εμφανίζει στην οθόνη του κινητού του. Ο εκάστοτε συντάκτης όμως των συγκεκριμένων εγγράφων (sms) αποδέχεται και επιδιώκει να καταγραφούν αυτά με σταθερό τρόπο σε

κάποια από τις "μακροπρόθεσμες" μνήμες του κινητού τηλεφώνου του παραλήπτη (σκληρός δίσκος ή μνήμη SIM), ώστε ο τελευταίος, όχι μόνο να προβεί στην άπαξ προβολή αυτών και να λάβει έτσι γνώση του περιεχομένου τους, αλλά επιπροσθέτως, να δύναται στο μέλλον και σε κάθε στιγμή να τα ανασύρει, ώστε να τα αναγνώσει ξανά, καθιστάμενος διαρκής κάτοχος του ηλεκτρονικού εγγράφου. Η δυνατότητα δε αυτή που παρέχεται στον παραλήπτη του sms τελεί σε γνώση του αποστολέα, αφού και ο τελευταίος με τον ίδιο τρόπο πράττει. Πρέπει να γίνει δεκτό, συνεπώς, ότι υπάρχει τεκμαιρόμενη συναίνεση του αποστολέα να καταστήσει τον παραλήπτη κοινωνό και άρα νόμιμο κάτοχο του μηνύματος sms. Δικονομικά δε, τα γραπτά μηνύματα θα πρέπει να αντιμετωπιστούν για την ταυτότητα του νομικού λόγου, όπως οι επιστολές, αφού σε αμφότερες τις μορφές αυτού του είδους της επικοινωνίας συνυπάρχουν τα στοιχεία της αποτυπωμένης σε αναγνώσιμη μορφή επικοινωνίας από απόσταση, ενώ η μετάβαση από την κυριαρχία της επιστολής στην κυριαρχία του sms, έγινε κυρίως λόγω του εκσυγχρονισμού της διαθέσιμης τεχνολογίας. Ο τρόπος με τον οποίο τα SMS προσκομίζονται ως αποδεικτικά στοιχεία στο δικαστήριο είναι αδιάφορος. Αν προσκομίζονται, λοιπόν, φωτογραφίες που απεικονίζουν την οθόνη του κινητού με τα SMS ή αν προσκομίζονται στο δικαστήριο φωτοαντίγραφα που απεικονίζουν SMS με τη χρήση της δυνατότητας "screenshot" (με την ελληνική ορολογία "στιγμιότυπο" ή "ψηφιακή φωτογραφία οθόνης κινήτου"), εφαρμόζεται και στις δύο περιπτώσεις η παρ. 2 του άρθρου 444 ΚΠολΔ. Στην πρώτη περίπτωση, δηλαδή, κάποιος βγάζει φωτογραφία με μια άλλη συσκευή την οθόνη του κινητού που δείχνει τα SMS, ενώ στην δεύτερη περίπτωση προσκομίζει φωτοτυπίες των "screenshots" που μέσω του ίδιου του κινητού που έχει αυτή τη δυνατότητα μπορούν αυτά τα "screenshots" να προωθηθούν σε υπολογιστή με ψηφιακή μορφή και δύνανται έτσι να εκτυπωθούν. Είναι άνευ σημασίας ο τρόπος που εισάγονται στην διοικητική διαδικασία τα μηνύματα κινητού καθώς και στις δύο περιπτώσεις συνιστούν μηχανικές απεικονίσεις. Θα ήταν μάλιστα παράδοξο να θεωρηθεί ότι, εάν ο ενδιαφερόμενος στην διοικητική διαδικασία επιλέξει να φωτογραφίσει την οθόνη ενός κινητού που αποτυπώνει SMS (επομένως να προσκομίσει τα SMS δια μέσω της

φωτογραφίας), θα τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 444 § 1 γ. Και αυτό γιατί η αποδεικτική δύναμη των περιπτώσεων της 444 παρ. 1 γ (ήτοι και της φωτογραφίας) ρυθμίζεται ειδικά από την παρ. 2 του άρθρου 448 ΚΠολΔ, ενώ η αποδεικτική δύναμη των στοιχείων της παρ. 2 του άρθρου 444 ΚΠολΔ ρυθμίζεται και αυτή ειδικά από την παρ. 3 του άρθρου 448 ΚΠολΔ, όπου στην πρώτη περίπτωση τα έγγραφα της παραγράφου 444 παρ. 1 γ ΚΠολΔ αποτελούν πλήρη απόδειξη, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη, ενώ στην δεύτερη περίπτωση τα έγγραφα της παρ. 2 του άρθρου 444 ΚΠολΔ αποτελούν πλήρη απόδειξη με την επιφύλαξη και τις προϋποθέσεις του άρθρου 445 ΚΠολΔ.

Ακολούθως το ΠΔ 47/2005 στο άρθρο 3 με τίτλο "Είδη Επικοινωνίας" στην παράγραφο 1 και 2 ορίζει τα εξής: 1: "Η άρση του απορρήτου δεν αφορά την δια ζώσης επικοινωνία, αλλά κάθε είδους επικοινωνία, η οποία διεξάγεται μέσω δικτύου επικοινωνίας ή παρόχου υπηρεσιών επικοινωνιών και την οποία χρησιμοποιεί ο συνδρομητής ή χρήστης κατά του οποίου λαμβάνεται το μέτρο της άρσης. 2: "Τα είδη και οι μορφές επικοινωνίας, που υπόκεινται στην άρση του απορρήτου, είναι ιδίως τα ακόλουθα: ... III. Τα γραπτά μηνύματα (SMS/MMS)". Επομένως, γίνεται αντιληπτό ότι τα γραπτά μηνύματα κινητού (SMS/MMS) εντάσσονται στις περιπτώσεις και είδη επικοινωνίας που προστατεύονται νομοθετικά.

Επιπλέον, η συνταγματική κατοχύρωση της ελευθερίας του απορρήτου των επιστολών προκύπτει από το άρθρο 19 παρ. 1 του Συντάγματος, που ορίζει ότι "το απόρρητο των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι απόλυτα απαραβίαστο. Νόμος ορίζει τις εγγυήσεις υπό τις οποίες η δικαστική αρχή δεν δεσμεύεται από το απόρρητο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων". Το τελευταίο αυτό άρθρο αναφέρεται μεν στο απόρρητο της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας, είναι, όμως, πρόδηλο ότι προϋποθέτει την ελευθερία της ανταπόκρισης ή επικοινωνίας ως συνταγματικά προστατευόμενο έννομο αγαθό. Ανάλογα προκύπτουν και από την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 και έχει υπερνομοθετική ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του

Συντάγματος. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω διατάξεων ως προς το ζήτημα της χρήσης sms ως αποδεικτικό μέσο ενώπιον διοικητικής αρχής όπως η ΕΕΑ για την απόδειξη υποκρυπτόμενης ιδιοκτησίας και διοίκησης ΚΑΕ πρέπει να γίνει η ακόλουθη διάκριση α) η υποκλοπή και η χρήση του sms τρίτων προσώπων ως αποδεικτικό μέσο είναι παράνομη και απαράδεκτη, καθόσον παραβιάζει το απόρρητο των επικοινωνιών. Ακόμη και αν το περιεχόμενο του sms είναι σχετικό με την υπόθεση, δεν μπορεί κατά κανόνα να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό μέσο, καθώς έχει αποκτηθεί παράνομα, β) αντιθέτως όταν το sms προσκομίζεται στο δικαστήριο ή στην διοικητική αρχή, όπως εν προκειμένω, από τον αποστολέα ή τον παραλήπτη του, ήτοι από ένα από τα μέρη που συμμετείχαν στην επικοινωνία είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή η χρήση του ως αποδεικτικό μέσο, καθόσον δεν παραβιάζεται το απόρρητο των επικοινωνιών. Ωστόσο η χρήση sms σε πολιτικό δικαστήριο και κατ' αναλογία και σε διοικητική αρχή όπως η ΕΕΑ, (ειδικότερα για την απόδειξη υποκρυπτόμενης ιδιοκτησίας και διοίκησης) αποτελεί ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί με βάση τις προαναφερθείσες διατάξεις για την προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών, και προς τούτο απαιτείται η προσεκτική στάθμιση των δικαιωμάτων των εμπλεκόμενων μερών α) με βάση την αρχή της αναλογικότητας, που σημαίνει ότι η χρήση sms ως αποδεικτικό μέσο πρέπει να είναι ανάλογη με τον σκοπό της δίκης ή διοικητικής διαδικασίας και να μην παραβιάζει τα δικαιώματα του αποστολέα και του παραλήπτη στην ιδιωτική ζωή και την προστασία των προσωπικών τους δεδομένων, β) σε περίπτωση που το sms περιέχει ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα απαιτείται η ρητή συγκατάθεση του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα γ) ότι τα μηνύματα έχουν σχέση με την υπόθεση που εκδικάζεται και αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς του παραλήπτη, και έτσι ικανοποιούν το συμφέρον του για έννομη προστασία (άρθρα 10 και 20 του Συντάγματος, άρθρο 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ. Αντίθετο περί των ανωτέρω πόρισμα διευρύνει την έννοια του "απορρήτου", ώστε να απαγορεύεται ακόμα και η προσκόμιση επιστολής, τηλεομοιοτυπίας (fax) ή ηλεκτρονικού μηνύματος (email) στο πλαίσιο πολιτικής δίκης ή διοικητικής διαδικασίας μεταξύ αποστολέα και παραλήπτη, συνακόλουθα δε να δυσχεραίνεται ουσιωδώς

το ερειδόμενο στο άρθρο 20 παρ. 1 Συντάγματος δικαίωμα απόδειξης (βλ. ΑΠ 1141/2025).

Εξάλλου, τα παραπάνω επιβεβαιώνονται αναλογικά και στο πλαίσιο ποινικής δίκης. Κατά το άρθρο 177 παρ. 2 του ΚΠΔ, το οποίο επίσης ελλείπει ειδικής διάταξης στον ΚΔΔιαδ λαμβάνεται αναλογικά υπόψη και κατά την διοικητική διαδικασία, αποδεικτικά μέσα που έχουν αποκτηθεί με αξιόποινες πράξεις ή μέσω αυτών, δεν λαμβάνονται υπόψη για την κήρυξη της ενοχής, την επιβολή ποινής ή τη λήψη μέτρων καταναγκασμού, εκτός αν πρόκειται για κακουργήματα που απειλούνται με ποινή ισόβιας κάθειρξης και έχει εκδοθεί για το ζήτημα αυτό ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, η χρησιμοποίηση δε στη ποινική δίκη απαγορευμένου αποδεικτικού μέσου προσβάλλει το δικαίωμα υπεράσπισης του κατηγορουμένου και επάγεται την κατά το άρθρο 171 παρ. 1 δ' του ΚΠΔ απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, που ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Α' του ίδιου κώδικα λόγο αναιρέσεως. Με την ως άνω διάταξη του άρθρου 177 παρ. 2 του ΚΠΔ θεσπίζεται, κατ' εξαίρεση της αρχής της ηθικής απόδειξης, που καθιερώνει η διάταξη της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, η απαγόρευση της αξιοποιήσεως αποδεικτικού μέσου, που έχει αποκτηθεί με αξιόποινες πράξεις ή μέσω αυτών και επομένως δεν λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο για την κήρυξη της ενοχής ή την επιβολή ποινής ή τη λήψη μέτρων καταναγκασμού, αποδεικτικά μέσα που έχουν αποκτηθεί με τέτοιες πράξεις, όπως π.χ. μαγνητοταινία ή βιντεοσκόπηση που αποτυπώνει ιδιωτική συνομιλία ή φωτογράφιση μεταξύ του ενδιαφερομένου και τρίτου, χωρίς τη συναίνεση του τελευταίου. Η αξιόποινη αυτή πράξη, προβλέπεται και τιμωρείται από τη διάταξη του άρθρου 370Α' παρ. 2 του ΠΚ, η οποία (διάταξη) θεσπίστηκε στα πλαίσια της γενικότερης προστασίας που παρέχεται στον άνθρωπο από τα άρθρα 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 9Α και 19 του Συντάγματος, για την προστασία και το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και ειδικότερα το δικαίωμα για πληροφοριακή αυτοδιάθεση ως συνταγματικά προστατευόμενη αξία που απορρέει από τις διατάξεις των άρθρ. 2 παρ. 1 (ανθρώπινη αξιοπρέπεια), 5 παρ. 1 (δικαίωμα να αναπτύσσει καθένας ελεύθερα την προσωπικότητά του), 9 (κατοικία, ιδιωτική και οικογενειακή ζωή), 9 Α (δικαίωμα στην προστασία των

προσωπικών δεδομένων) και 19 (απορρητο των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας) του Συντάγματος. Παρά δε τα αναφερόμενα στις διατάξεις των ως άνω άρθρων (370 Α' του Π.Κ. και 177 παρ. 2 ΚΠΔ) και της θεσπισθείσης απολύτου απαγορεύσεως της χρήσεως ως αποδεικτικών μέσων μαγνητοταινιών ή μαγνητοφωνήσεων που αποκτήθηκαν παρανόμως, από πλευράς ποινικού δικονομικού δικαίου, η προβλεπόμενη απόλυτη απαγόρευση δικονομικής αξιοποιήσεως τέτοιων αποδεικτικών μέσων, πρέπει να ελέγχεται από το επιλαμβανόμενο της εκδικάσεως της υποθέσεως ποινικό δικαστήριο, αν είναι συμβατή με τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 25 παρ. 1δ του Συντάγματος, που προστατεύουν το απόλυτο αγαθό της ανθρώπινης αξίας, για να μη τίθενται σε διακινδύνευση τα έννομα αγαθά της ζωής της τιμής και της ελευθερίας του ατόμου τα οποία απολαύουν απόλυτης συνταγματικής προστασίας. Ωστόσο, ο κανόνας αυτός της απαγόρευσης χρήσης αποδεικτικού μέσου παρανόμως κτηθέντος, που θεσπίζεται από την εν λόγω διάταξη και το άρθρο 19 παρ. 3 του Συντάγματος, κάμπτεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όχι μόνον υπέρ αλλά και εναντίον του κατηγορουμένου. Έτσι, υπό τον περιορισμό της αρχής της αναλογικότητας (άρθρ. 25 παρ. 1 Συντ.) μπορεί να συνεκτιμηθεί από το δικαστήριο ένα τέτοιο "παράνομο" αποδεικτικό μέσο, όταν αυτό αποτελεί το μοναδικό ενδεχομένως στοιχείο, στο οποίο ο παθών μπορεί να στηρίξει την καταγγελία του για να επιδιώξει την κατά το άρθρο 20 παρ. 1 Συντ. έννομη προστασία του ή όταν αυτό αποτελεί το μόνο προτεινόμενο από τον κατηγορούμενο αποδεικτικό μέσο προς απόδειξη της αθωότητάς του. (βλ. ΑΠ 1136/2024 – πρβλ. περαιτέρω ΑΠ 348/2025, ΑΠ 1367/2020, ΑΠ 277/2014, 1202/2011, 816/2006, ΑΠ 611/2006).

Περαιτέρω έχει κριθεί ότι από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 9 παρ. 1, 9^Α, 19 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος προκύπτει ότι κατοχυρώνεται απολύτως η προστασία του απορρήτου των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης και επικοινωνίας με οποιοδήποτε τρόπο, όχι μόνον έναντι των δημοσίων οργάνων και επιχειρήσεων, αλλά και έναντι των ιδιωτών, εφόσον, κατά την έννοια των συνταγματικών αυτών διατάξεων της παραγράφου 2, με αυτές θεσπίζεται υποχρέωση του κοινού νομοθέτη να λαμβάνει μέτρα

διασφαλίσεως του απορρήτου της επικοινωνίας και έναντι των ιδιωτών (ΣτΕ 1091/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην έννοια του απορρήτου εμπίπτει κατ' αρχήν το περιεχόμενο της επικοινωνίας, με όποιο τρόπο και αν αυτή διεξάγεται. Αντικείμενο της συνταγματικής προστασίας δεν είναι το μήνυμα καθ' εαυτό (αυτό προστατεύεται από το άρθρο 14 του Συντάγματος που κατοχυρώνει την ελευθερία εκφράσεως και διαδόσεως της γνώμης), αλλά το απόρρητο του μηνύματος. Η προστασία του απορρήτου αφορά όχι μόνον τα γραπτά μηνύματα (επιστολές), αλλά και οποιαδήποτε μορφή ιδιωτικής, δηλαδή μη δημόσιας, επικοινωνίας, όπως τηλεγραφήματα, τηλεφωνήματα, τηλεομοιοτυπικά μηνύματα, ηλεκτρονικά μηνύματα (emails), που είναι η σύγχρονη μορφή των επιστολών. Και τούτο, είτε η επικοινωνία πραγματοποιείται από την κατοικία, είτε από τον χώρο εργασίας των επικοινωνούντων. Το άρθρο 19 παρ. 1 του Συντάγματος προστατεύει μόνο την "επικοινωνία σε οικειότητα και όχι την επικοινωνία σε δημοσιότητα". Αν και χαρακτηρίζεται ως "απόλυτο", το απόρρητο αίρεται κατά τους όρους που θέτει η ίδιο συνταγματική διάταξη. Κατά την κρατούσα στη θεωρία και νομολογία άποψη, η συνταγματική προστασία του απορρήτου εντοπίζεται κατά το στάδιο της επικοινωνίας, δηλαδή κατά τον χρόνο που αυτή πραγματοποιείται και λήγει με τη λήξη της. Η προστασία του απορρήτου τελειώνει από την στιγμή που ο παραλήπτης λάβει γνώση του περιεχομένου του μηνύματος. Από το χρονικό σημείο λήξης της επικοινωνίας και έπειτα κάθε στοιχείο (μήνυμα και εξωτερικά στοιχεία) μπορεί να εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο της συνταγματικής προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων (άρθρα 9 και 9Α του Συντάγματος, αντιστοίχως), αλλά δεν καλύπτεται πλέον από την συνταγματική προστασία του απορρήτου. Τούτο δέχονται από παλιά η συνταγματική θεωρία και η νομολογία στην Ελλάδα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες (βλ. ad hoc ΟΛΑΠ 1/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, όπου και παραπομπές στη θεωρία, ΑΠ 954/2020).

Έτσι και τα ηλεκτρονικά μηνύματα, που όπως προαναφέρθηκε εμπίπτουν και αυτά στο απόρρητο των ανταποκρίσεων, προστατεύονται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 19 Συντάγματος μόνο κατά το στάδιο της επικοινωνίας. Μετά την ολοκλήρωσή της ηλεκτρονικά μηνύματα που διατηρεί ο αποστολέας ή ο παραλήπτης τους σε

τυπωμένη μορφή ή στον υπολογιστή του, χωρίς χρήση κωδικού πρόσβασης δεν εμπίπτουν στο προστατευτικό πεδίο του άρθρου 19 παρ. 1 Συντάγματος, αλλά σε εκείνο των διατάξεων 9 και 9 Α του Συντάγματος. Ειδικά για τα ηλεκτρονικά μηνύματα και το ότι αυτά δεν καλύπτονται από τις εγγυήσεις του απορρήτου, μετά την ανάγνωσή τους, έχει εκδοθεί η από 2.3.2006 απόφαση του Γερμανικού Συνταγματικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία τα εν λόγω μηνύματα, από τη στιγμή που έχουν αποθηκευθεί στον ηλεκτρονικό υπολογιστή του παραλήπτη τους δεν προστατεύονται από το απόρρητο των επικοινωνιών (άρθρο 10 παρ. 1 του Θεμελιώδους Νόμου της Βόννης), αλλά με βάση το δικαίωμα του πληροφοριακού αυτοκαθορισμού (άρθρο 1 παρ.1 και 2 παρ. 1 του Θεμελιώδους Νόμου της Βόννης). Να σημειωθεί, τέλος, ότι στην υπ' αριθ. 6/2008 Γνωμοδότησή του ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δέχεται ότι ο σκληρός δίσκος ενός υπολογιστή δεν αποτελεί είδος επικοινωνίας και ότι, συνεπώς, τα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται αποθηκευμένα στο σκληρό δίσκο ηλεκτρονικών υπολογιστών δεν εμπίπτουν στην προστατευτική σφαίρα του απορρήτου της επικοινωνίας (βλ. ΟΛΑΠ 1/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Τα δικαιώματα της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, δεν είναι απόλυτα. Όπως και κάθε άλλο συνταγματικό δικαίωμα, μπορούν να περιορισθούν, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι δημόσιου συμφέροντος και αν η άσκησή τους προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων. Και τούτο, υπό τον όρο ότι δεν παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας, την οποία το άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος κατοχυρώνει πλέον ρητά, ορίζοντας "Τα δικαιώματα του ανθρώπου ...τελούν υπό την εγγύηση του κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί... πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το Νόμο... και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας". Εξάλλου, για να είναι νόμιμοι οι περιορισμοί των ατομικών δικαιωμάτων, θα πρέπει να είναι αντικειμενικοί και απρόσωποι και να προβλέπονται από τον νόμο, ο οποίος δεν χρειάζεται να είναι τυπικός.

Έτσι η προστασία των προσωπικών δεδομένων δεν εξικνείται μέχρι της πλήρους απαγορεύσεως της επεξεργασίας τους αλλά στη θέσπιση όρων και προϋποθέσεων, υπό τις οποίες είναι επιτρεπτή η επεξεργασία τους, ούτως ώστε να επιτευχθεί μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ της προστασίας του δικαιώματος αυτού και της ικανοποίησης και άλλων συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων (ΣτΕ 1616/2012, ΣτΕ 2254/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και συνταγματικών αρχών, όπως είναι το δικαίωμα της έννομης προστασίας (άρθρο 20 παρ.1 Συντάγματος) και οι αρχές της εύρυθμης λειτουργίας του κράτους και της χρηστής απονομής της δικαιοσύνης. Όπως έχει κρίνει κατ' επανάληψη η Αρχή Προστασίας προσωπικών Δεδομένων, η χρήση ενώπιον δικαστηρίου προσωπικών δεδομένων που έχουν συλλεχθεί, χωρίς προηγούμενη συναίνεση του ενδιαφερομένου, είναι θεμιτή, εφόσον "ο επιδιωκόμενος σκοπός της προάσπισης των δικαιωμάτων δεν μπορεί να επιτευχθεί με άλλα ηπιότερα μέσα" (βλ. ΟΛΑΠ 1/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Α.Π.Δ.Π.Χ. 8/2005, 9/2005, 57/2009). Εξάλλου, ο Κανονισμός 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 "για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων)" τέθηκε σε ισχύ στις 25 Μαΐου του 2018, με διττό στόχο: την ενίσχυση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων των πολιτών και την ανεμπόδιστη διακίνηση των δεδομένων αυτών. Στη σκέψη 4 του Προοιμίου αυτού επισημαίνεται, ότι "το δικαίωμα προστασίας προσωπικών δεδομένων δεν είναι απόλυτο δικαίωμα - πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τη λειτουργία του στην κοινωνία και να σταθμίζεται με άλλα θεμελιώδη δικαιώματα, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Ο παρών κανονισμός σέβεται όλα τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις ελευθερίες και αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη, όπως κατοχυρώνονται στις Συνθήκες, ιδίως τον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, της κατοικίας και των επικοινωνιών, την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την ελευθερία σκέψης συνείδησης και θρησκείας την ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα

πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου και την πολιτιστική, θρησκευτική και γλωσσική πολυμορφία". Υπό αυτήν την έννοια, το δικαίωμα στην προστασία προσωπικών δεδομένων δεν είναι ένα απόλυτο δικαίωμα και συνεπώς δεν πρέπει να δίδεται προβάδισμα μόνο στην προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όταν επί τάπητος υπάρχουν άλλα αντικρουόμενα συνταγματικώς προστατευόμενα έννομα αγαθά, όπως η πρόσβαση στη δικαιοσύνη και η χρηστή απονομή της δικαιοσύνης, ειδικότερα δε, κατά την προστασία των προσωπικών δεδομένων, ο εφαρμοστής του δικαίου πρέπει να εξισορροπήσει τα συγκρουόμενα συνταγματικά αγαθά επί τη βάσει της αρχής της αναλογικότητας (βλ. ΑΠ 954/2020).

Από τα προσκομισθέντα στοιχεία και κυρίως τα επίδικα μηνύματα sms που προσκομίζει η ΚΑΕ Μαρούσι, την υπ' αριθμ. 8739 Ένορκη Βεβαίωση ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Μαρίας Ταξιάρχη-Στενιώτη συζ. Νικολάου Μαρκαντωνάτου του μάρτυρα Ηλία Παπαθεοδώρου και τους ισχυρισμούς των ενδιαφερομένων ενώπιον της Επιτροπής, προκύπτει ότι εν προκειμένω δεν μπορεί να γίνει επίκληση από τον Ε. Λιόλιο του δικαιώματος του απορρήτου των ανταποκρίσεων κατά τα άρθρα 19 παρ. 1 Συντ. και 8 παρ. 1 ΕΣΔΑ, διότι κατά τα ανωτέρω λεχθέντα η προστασία του δικαιώματος αυτού περιορίζεται μόνο κατά το στάδιο της επικοινωνίας και όχι πέραν αυτής. Περαιτέρω, συνάγεται ότι τα μηνύματα αυτά έχουν άμεση σχέση με την υπό κρίση υπόθεση, δεν συνάγεται ότι αυτά είναι προϊόν υποκλοπής ή ότι ελήφθησαν με αξιόποινη πράξη – δεν το ισχυρίζονται πειστικά άλλωστε ούτε οι καταγγελλόμενοι –, δεν προσκομίζονται από τρίτο αλλά με την συναίνεση ενός εκ των συνομιλητών (του Η. Παπαθεοδώρου εν προκειμένω, ο οποίος επιβεβαιώνει την αλήθεια του περιεχομένου τους και στην υπ' αριθμ 8739 Ένορκη Βεβαίωση), δεν περιέχουν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα ενός εκ των συνομιλητών ή τρίτου προσώπου (σε σχετική ερώτηση που υποβλήθηκε στον πληρεξούσιο δικηγόρο της ΚΑΕ Προμηθέας αυτός δεν το ισχυρίστηκε) ούτε προσβάλλεται η αρχή της αναλογικότητας.

Ειδικότερα, όσον αφορά την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας λεκτέα είναι τα κάτωθι: Με την προσκόμιση αυτών των αποδεικτικών στοιχείων η ΚΑΕ Μαρούσι ασκεί το συνταγματικό της

δικαίωμα του αναφέρεσθαι στις αρχές κατά το άρθρο 10 Σ αλλά και το δικαίωμα δικαστικής προστασίας κατά το άρθρο 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ ενώπιον της Επιτροπής, εφόσον η ΕΕΑ ως Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή μπορεί να θεωρηθεί «δικαστήριο» κατά την έννοια αυτής της διάταξης (πρβλ. για την άποψη ότι και διοικητικές αρχές μπορούν υπό προϋποθέσεις να θεωρηθούν δικαστήρια υπό την έννοια του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ αναλογικά ΕΔΔΑ Ettl κατά Αυστρίας, απόφαση της 24-3-1987, Συλλογή Σειρά Α', παρ. 43, ΕΔΔΑ Χ κατά Γαλλίας, Απόφαση της 31-3-1992, Συλλογή Σειρά Α', ΕΔΔΑ Γεωργιάδης κατά Ελλάδας, Απόφαση της 29-5-1997, Συλλογή Σειρά Α', παρ. 34, ΕΔΔΑ Pellegrin κατά Γαλλίας, Απόφαση της 8-12-1999, Συλλογή Σειρά Α', παρ. 16 επ, ΕΔΔΑ Eskelinen κλπ κατά Φινλανδίας, Απόφαση της 19-4-2007, ΕΔΔΑ Αργυρού κατά Ελλάδας, απόφαση της 15-12-2009, ΕλλΔνη 2009, σελ. 919), δικαιώματα που αποτελούν αναμφίβολα θεμιτούς σκοπούς για τον περιορισμό των αντίστοιχων δικαιωμάτων του Ε. Λιόλιου και ύστερα από στάθμιση των συγκρουομένων δικαιωμάτων κατά την αρχή της δίκαιης ισορροπίας κατά την κρίση που επικράτησε στην Επιτροπή υπερσχύουν στην σχετική σύγκρουση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην ιδιωτική ζωή (άρθρα 9 παρ. 1 Συντ., 8 παρ. 1 ΕΣΔΑ) και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων (άρθρα 9^Α Σ, 8 παρ. 1 ΕΣΔΑ) του Ευάγγελου Λιόλιου. Όσον αφορά την αναγκαιότητα της προσκόμισης των επιδίκων αποδεικτικών μέσων η Επιτροπή κρίνει ότι τα προσκομιζόμενα γραπτά μηνύματα είναι τα μοναδικά αποδεικτικά μέσα που αποδεικνύουν άνευ ετέρου κατά την γνώμη που επικράτησε στην Επιτροπή, σε κάθε περίπτωση διευκολύνουν την απόδειξη, των καταγγελιών της ΚΑΕ Μαρούσι για υποκρυπτόμενη εν τοις πράγμασι διοίκηση της ΚΑΕ Προμηθέας και υποκρυπτόμενη ιδιοκτησία της ίδιας ΚΑΕ από τον Ευάγγελο Λιόλιο, ενώ μεταξύ της άσκησης του δικαιώματος αυτού και της όποιας βλάβης υφίσταται η άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην ιδιωτική ζωή (άρθρο 9 παρ. 1 Σ και 8 ΕΣΔΑ) και τα προσωπικά δεδομένα (άρθρα 9^Α Σ και 8 ΕΣΔΑ) του Ευάγγελου Λιόλιου, εάν και εφόσον μπορεί να τα επικαλεστεί, υπάρχει σχέση εύλογης αναλογίας, ούτως ώστε να ικανοποιείται και η αρχή της αναλογικότητας υπό στενή έννοια.

Συνεπώς σύμφωνα με τα προαναφερθέντα **τα ανταλλαγέντα μηνύματα μεταξύ των Ευάγγελου Λιόλιου και Ηλία Παπαθεοδώρου αποτελούν παραδεκτό και αξιοποιήσιμο αποδεικτικό υλικό.**

Ως προς τη νομιμότητα αξιοποίησης των επίμαχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η Επιτροπή έχει ήδη αποφανθεί με την προδικαστική της απόφαση ότι αυτές αποτελούν νομίμως αξιοποιήσιμο και παραδεκτό αποδεικτικό υλικό. Επισημαίνεται πάντως και πάλι, ότι δεν πρόκειται περί υποκλοπής επικοινωνίας, αθέμιτης πρόσβασης σε ηλεκτρονική συσκευή ή λογαριασμό, παραβίασης κωδικών ή εν γένει κρυφής καταγραφής επικοινωνίας από μη μετέχοντα σε αυτήν τρίτο. Τα επίμαχα γραπτά μηνύματα απεστάλησαν εκουσίως από τον ίδιο τον Ευάγγελο Λιόλιο απευθείας στον τότε προπονητή της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, ο οποίος ήταν ο προορισμένος και νόμιμος παραλήπτης τους και, ως εκ τούτου, απέκτησε νομίμως γνώση και κατοχή του περιεχομένου τους. Κατά τη νομολογιακή προσέγγιση της ΟΛΑΠ 1/2017, μετά την περιέλευση του ηλεκτρονικού μηνύματος στον προορισμένο παραλήπτη και την ολοκλήρωση της επικοινωνίας, το αποθηκευμένο περιεχόμενό του δεν αντιμετωπίζεται ως τελούσα ακόμη επικοινωνία υπό την ίδια προστασία του άρθρου 19 παρ. 1 του Συντάγματος, χωρίς τούτο να σημαίνει ότι παύει κάθε προστασία που απορρέει από τα άρθρα 9 και 9Α του Συντάγματος. Περαιτέρω, κατά την ΑΠ 1141/2025, ο αποστολέας γραπτού ηλεκτρονικού μηνύματος, επιλέγοντας ο ίδιος αυτόν τον τρόπο επικοινωνίας, αποδέχεται την καταγραφή του μηνύματος στη συσκευή του παραλήπτη και τη νόμιμη περιέλευσή του στην κατοχή εκείνου προς τον οποίο το απηύθυνε. Συνεπώς, η αρχική κτήση του επίμαχου αποδεικτικού υλικού από τον πρώην προπονητή δεν υπήρξε προϊόν παράνομης επέμβασης στην επικοινωνία του αποστολέα, αλλά άμεση συνέπεια της εκούσιας αποστολής των μηνυμάτων από τον ίδιο προς αυτόν.

Το δε γεγονός ότι ο νόμιμος παραλήπτης παρέδωσε στη συνέχεια τις επικοινωνίες στον Γυμναστικό Σύνλλογο Αμαρουσίου, προκειμένου ο τελευταίος να τις θέσει υπόψη της αρμόδιας Επιτροπής προς διερεύνηση των καταγγελλομένων, δεν μετατρέπει αφ' εαυτού το νομίμως κτηθέν υλικό σε απαγορευμένο αποδεικτικό μέσο. Η περαιτέρω αυτή χρήση αποτελεί διακριτό ζήτημα από τη

νομιμότητα της αρχικής κτήσης και κρίνεται υπό το πρίσμα της αναγκαιότητας, της συνάφειας και της αναλογικότητας, ενόψει των άρθρων 9, 9Α, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος. Εν προκειμένω, τα μηνύματα δεν προσκομίστηκαν προς αόριστη δημοσιοποίηση ή για σκοπό άσχετο προς το περιεχόμενό τους, αλλά διαβιβάστηκαν σε συγκεκριμένο καταγγέλλοντα και μέσω αυτού στην κατά νόμο αρμόδια διοικητική αρχή, προκειμένου να αποδειχθούν συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που άπτονται ακριβώς της κατά νόμο ελεγχόμενης από αυτήν διοίκησης, διαχείρισης και λειτουργίας των ΑΑΕ, ΉΤΟΙ ΣΚΟΠΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ ΑΦΟΡΩΝΤΕΣ τη διαφάνεια της ιδιοκτησιακής και διοικητικής δομής των Α.Α.Ε., την αποτελεσματικότητα της κρατικής εποπτείας, την αποτροπή καταστρατήγησης των θεσπιζόμενων ασυμβιβάστων και περιορισμών μέσω παρένθετων ή μη εμφανών προσώπων και, εν τέλει, τη διασφάλιση της ακεραιότητας, της αξιοπιστίας και της γνησιότητας του επαγγελματικού αθλητικού ανταγωνισμού . Η δε χρήση τους περιορίζεται στα κατά το αντικείμενο του ελέγχου αναγκαία στοιχεία. Υπό τα δεδομένα αυτά, και κατόπιν στάθμισης της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων του Ευάγγελου Λιόλιου προς την ανάγκη αποτελεσματικής άσκησης του θεσμοθετημένου ελέγχου και διερεύνησης συγκεκριμένης καταγγελίας από την Επιτροπή που αποτελεί διοικητικό όργανο με δημόσιες εξουσίες, η έλλειψη ειδικής συναίνεσης του αποστολέα για την εκ μέρους του παραλήπτη διαβίβασή τους στον καταγγέλλοντα δεν συνεπάγεται, αυτή και μόνη, το αποδεικτικό τους απαράδεκτο.

Α. Αναφορικά με την Ανάκληση έγκρισης απόκτησης μετοχών ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ.

Σύμφωνα με το άρθρο 69^Α παρ.3 Ν.2725/1999 όπως ισχύει ορίζονται τα εξής:

«3. Για τη χορήγηση της άδειας που προβλέπεται στις παρ. 1 και 2 του παρόντος, ισχύουν τα οριζόμενα στην παρ. 9 του άρθρου 77Α.».

Το άρθρο 77^Α παρ.9 Ν.2725/1999 όπως ισχύει, ορίζει τα εξής:

«9. Κατά την άσκηση των καθηκόντων της η Ε.Ε.Α. δικαιούται να ζητεί και να λαμβάνει οποιοδήποτε κατά την κρίση της άλλο στοιχείο,

πληροφορία ή διευκρίνιση. Δικαιούται, επίσης, σε περιπτώσεις μεταβίβασης μετοχών, συμμετοχής σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, παροχής δανείων και εν γένει χρηματικών καταβολών οποιουδήποτε είδους, να διερευνά την προέλευση και τον τρόπο απόκτησης των καταβληθέντων ποσών, σε περίπτωση δε που δεν δικαιολογείται επαρκώς η προέλευσή τους, να επιβάλει ως κύρωση την απαγόρευση άσκησης όλων των δικαιωμάτων μετόχων, καθώς και των διευθυντικών ή διοικητικών εξουσιών οργάνων Α.Α.Ε., ανεξαρτήτως της επέλευσης άλλων έννομων συνεπειών».

Το άρθρο 77^Α στην παρ.1 εδ.α' Ν.2725/1999 όπως ισχύει ορίζει τα εξής:

«Αρμοδιότητες Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού - Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (Ε.Ε.Α.) έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α) Ελέγχει τις Ανώνυμες Αθλητικές Εταιρείες (Α.Α.Ε.), τα Τμήματα Αμειβόμενων Αθλητών (Τ.Α.Α.), καθώς και κάθε συνδεδεμένο ή σχετιζόμενο με οποιονδήποτε τρόπο με αυτές και αυτά, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, για τη διαπίστωση της τήρησης των διατάξεων του παρόντος και των σε εκτέλεσή τους εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων».

Το άρθρο 69 παρ.1 περ. δ' Ν.2725/1999 όπως ισχύει, ορίζει τα εξής αναφορικά με την άδεια απόκτησης μετοχών Α.Α.Ε. με άδεια της Επιτροπής:

«Για τη χορήγηση της άδειας αυτής ισχύουν τα οριζόμενα στην παρ. 9 του άρθρου 77Α. Επιπλέον, η Επιτροπή δικαιούται να προβαίνει σε κάθε αναγκαία κατά την κρίση της ενέργεια, ιδίως ... δ. να αρνείται την παροχή της ανωτέρω αδείας ή και να ανακαλεί αυτή, ιδίως σε περίπτωση αμφιβολιών για την ακρίβεια ή καταλληλότητα των στοιχείων που έχουν προσκομιστεί ενώπιόν της, σχετικώς με την εξακρίβωση των προσδιοριστικών στοιχείων της ταυτότητας του υποψήφιου αγοραστή ή σε περίπτωση υπόνοιας εμπλοκής του σε παράνομη συναλλαγή ή δραστηριότητα».

Από τη γραμματική διατύπωση του άρθρου 69 παρ. 1 περ. δ' του Ν. 2725/1999, κατά την οποία η Επιτροπή δικαιούται να προβαίνει σε «κάθε αναγκαία κατά την κρίση της ενέργεια» και, μεταξύ άλλων,

να αρνείται τη χορήγηση ή να ανακαλεί την άδεια απόκτησης μετοχών «ιδίως» στις ενδεικτικώς αναφερόμενες στη διάταξη περιπτώσεις, προκύπτει ότι οι τελευταίες δεν **απαριθμούνται περιοριστικώς**, αλλά αποτελούν ενδεικτικές εκδηλώσεις της απονεμηθείσας στην Επιτροπή αρμοδιότητας προς διασφάλιση της ουσιαστικής αποτελεσματικότητας του ελέγχου της μετοχικής σύνθεσης των ΑΑΕ. Τούτο προκύπτει σαφώς από το σύστημα διατάξεων που προπαρατέθηκαν και οι οποίες παρέχουν εξουσία στην Επιτροπή σε περιπτώσεις μεταβίβασης μετοχών, συμμετοχής σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, παροχής δανείων και εν γένει χρηματικών καταβολών οποιουδήποτε είδους, να διερευνά την προέλευση και τον τρόπο απόκτησης των καταβληθέντων ποσών, σε περίπτωση δε που δεν δικαιολογείται επαρκώς η προέλευσή τους, καθώς και να ελέγχει τις *Ανώνυμες Αθλητικές Εταιρείες (Α.Α.Ε.)*, τα *Τμήματα Αμειβόμενων Αθλητών (Τ.Α.Α.)*, καθώς και κάθε συνδεδεμένο ή σχετιζόμενο με οποιονδήποτε τρόπο με αυτές και αυτά, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, για τη διαπίστωση της τήρησης των διατάξεων του παρόντος και των σε εκτέλεσή τους εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων.

Η εξουσία αυτή της Επιτροπής προς ανάκληση άδειας απόκτησης μετοχών δεν είναι απεριόριστη, αλλά δύναται να ασκείται όταν ανακλύπουν πραγματικά περιστατικά συναφή προς το αντικείμενο και τον σκοπό του ελέγχου που προηγείται της χορήγησης της άδειας απόκτησης μετοχών και τα οποία πραγματικά περιστατικά παρίστανται ικανά και πρόσφορα, αν ήταν γνωστά στην Επιτροπή κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασής της, να επηρεάζαν ουσιωδώς την κρίση της Επιτροπής περί της επιτρεπτής απόκτησης των μετοχών από τον αγοραστή. Εξάλλου, ο κατά τις ανωτέρω διατάξεις έλεγχος της Επιτροπής δεν εξαντλείται στην τυπική εμφάνιση της μετοχικής και διοικητικής κατάστασης της οικείας ελεγχόμενης ΑΑΕ. Κατά τη ΣτΕ 4240/2015, η αθλητική νομοθεσία καταλαμβάνει και τα πρόσωπα που, ανεξαρτήτως τυπικής μετοχικής σχέσης ή συμμετοχής στα καταστατικά όργανα, ασκούν εν τοις πράγμασι έργο διοικήσεως, η δε ύπαρξη τυπικώς συγκροτημένου Διοικητικού Συμβουλίου δεν αποκλείει τη διαπίστωση ότι άλλο πρόσωπο ασκεί την πραγματική και ουσιαστική διοίκηση της ΑΑΕ. Πράγματι, κατά την κρίσιμη σκέψη 23 της ΣτΕ 4240/2015: *«Την ερμηνεία αυτή των σχετικών διατάξεων επιτάσσει η*

ανάγκη διασφάλισης της πρακτικής αποτελεσματικότητάς τους, δεδομένου ότι και στην περίπτωση των προσώπων, τα οποία ασκούν εν τοις πράγμασι την ουσιαστική διοίκηση ομάδας που συμμετέχει στο δελτίο στοιχήματος, συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι προστασίας της ακεραιότητας του δελτίου, οι οποίοι υπαγόρευαν την θέσπιση των επιμέρων απαγορεύσεων για τα πρόσωπα που κατέχουν τυπικώς τις ιδιότητες αυτές. Η βούληση, άλλωστε, του κανονιστικού νομοθέτη να διασφαλισθεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των ανωτέρω ρυθμίσεων και να αποτραπεί η καταστρατήγησή τους προκύπτει και από τη ρητή πρόβλεψη στην ίδια διάταξη (άρθρο 1 παρ. 2 περ. γ της κ.ν.α. 37336/6.8.2008) ότι οι θεσπιζόμενες απαγορεύσεις καταλαμβάνουν και τα κάθε είδους παρένθετα πρόσωπα, καταλαμβάνουν, δηλαδή, και την περίπτωση κατά την οποία η παράλληλη κατοχή των ως άνω ασυμβιβάστων ιδιοτήτων (σε αθλητική ανώνυμη εταιρεία και στην). επιτυγχάνεται διά της παρεμβολής παρενθέτων προσώπων. Εξ άλλου, το ζήτημα αν συντρέχει περίπτωση ασκήσεως ουσιαστικής διοικήσεως μιας ομάδας από πρόσωπο, το οποίο τυπικώς δεν εμφανίζεται να έχει την ιδιότητα του μέλους οργάνου διοικήσεως, του διευθυντικού στελέχους ή του ιδιοκτήτη ή βασικού μετόχου της ομάδας ούτε του έχει ανατεθεί επισήμως η άσκηση σχετικών καθηκόντων, αποτελεί ζήτημα πραγματικό, το οποίο εξετάζεται βάσει των στοιχείων κάθε συγκεκριμένης υποθέσεως. Η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, ως διοικητική αρχή αρμόδια για την ορθή εφαρμογή των οικείων διατάξεων του Κανονισμού Οργάνωσης, Λειτουργίας και Διεξαγωγής των παιχνιδιών προκαθορισμένης απόδοσης της, οφείλει να ελέγχει τα στοιχεία που της υποβάλλονται από τις διοικήσεις των ομάδων των ελληνικών διοργανώσεων, σε συνδυασμό και με τα στοιχεία τα οποία περιέρχονται εν γένει σε γνώση της και είναι σχετικά με την άσκηση των ανωτέρω αρμοδιοτήτων της. Εάν κρίνει δε ότι συντρέχει περίπτωση αποκλεισμού ομάδας από το δελτίο στοιχήματος λόγω κατοχής ασυμβίβαστης ιδιότητας από πρόσωπο, το οποίο, χωρίς να έχει τυπικώς την ιδιότητα οργάνου διοικήσεως της ομάδας αυτής, ασκεί εν τοις πράγμασι έργο διοικήσεως, πρέπει από τη σχετική απόφαση της Ε.Ε.Α., σε συνδυασμό και με τα έγγραφα του φακέλου που τη

συνοδεύουν, να προκύπτουν τα στοιχεία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση της Επιτροπής περί ασκήσεως της ουσιαστικής διοικήσεως της ομάδας από το συγκεκριμένο πρόσωπο. Η κρίση αυτή υπόκειται στον ακυρωτικό έλεγχο από απόψεως πληρότητας και επάρκειας της αιτιολογίας».

Συνακόλουθα, όταν μετά τη χορήγηση άδειας απόκτησης μετοχών ανακύπτουν πραγματικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι, παρά την εμφανιζόμενη μεταβολή της μετοχικής σύνθεσης και την ανάδειξη από τους νέους μετόχους των καταστατικών οργάνων διοίκησης, η πραγματική και ουσιαστική διοίκηση εξακολουθεί να ασκείται από τον μεταβιβάσαντα μέτοχο, το γεγονός αυτό δεν αποτελεί απλώς αυτοτελές ζήτημα νομιμότητας της διοίκησης της ΑΑΕ, αλλά ουσιώδες στοιχείο που κλονίζει την ίδια την πραγματική βάση επί της οποίας χορηγήθηκε η άδεια απόκτησης των μετοχών και που κατά τον κοινό νομοθέτη είναι πρόσφορο να δημιουργήσει αμφιβολίες στην Επιτροπή εν σχέσει με την ακρίβεια των προσκομισθέντων ενώπιόν της στοιχείων κατά το γράμμα και την τεολογία της ρυθμίσεως του ά. 69 παρ.1 περ.δδ ν.2725/1999. Ειδικότερα, η επιγενόμενη απόδειξη τέτοιας διάστασης μεταξύ της τυπικώς εμφανιζόμενης εταιρικής κατάστασης και της πραγματικής άσκησης της εξουσίας εντός της ΑΑΕ είναι, κατά τον σκοπό της διάταξης, τουλάχιστον ομοειδής προς τις ρητώς και ενδεικτικώς προβλεπόμενες περιπτώσεις αμφιβολίας ως προς την ακρίβεια ή καταλληλότητα των στοιχείων που είχαν τεθεί υπόψη της Επιτροπής όταν χορήγησε την άδεια, καθόσον δημιουργεί εύλογη αμφιβολία ως προς το αν η εγκριθείσα μεταβολή της μετοχικής σύνθεσης ανταποκρίθηκε στην πραγματική κατάσταση που η χορηγηθείσα άδεια προϋπέθετε. Άλλωστε τυχόν αντίθετη ερμηνεία, κατά την οποία η Επιτροπή θα ήταν υποχρεωμένη να διατηρεί σε ισχύ την άδεια απόκτησης μετοχών ακόμη και όταν μεταγενεστέρως αποδεικνύεται ότι η τυπική εταιρική εικόνα αποκλίνει ουσιωδώς από την πραγματική κατανομή της διοικητικής εξουσίας και ότι ο μεταβιβάσας εξακολουθεί να ασκεί την ουσιαστική διοίκηση της ΑΑΕ, θα καθιστούσε τον προβλεπόμενο από τον νόμο έλεγχο της Επιτροπής αμιγώς τυπικό και θα επέτρεπε την καταστρατήγηση των σχετικών περιορισμών του αθλητικού νόμου, μέσω της διάστασης μεταξύ εταιρικού τύπου

και πραγματικότητας. Τούτο δεν συμβιβάζεται με την ερμηνεία που υιοθετεί η ΣτΕ 4240/2015, η οποία αναγνωρίζει ακριβώς την ανάγκη πρακτικής αποτελεσματικότητας των σχετικών περιορισμών και αποτροπής της καταστρατήγησής τους, που μέσω του ελεγκτικού της ρόλου η Επιτροπή έχει εξουσία να διασφαλίζει.

Συνεπώς, από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι η ΕΕΑ έχει αρμοδιότητα να ανακαλεί προηγουμένως χορηγηθείσα άδεια απόκτησης μετοχών όχι μόνο στις ρητώς αναφερόμενες στην περ. δ' του άρθρου 69 παρ.1 ν.2725/1999 περιπτώσεις, αλλά και όταν, βάσει συγκεκριμένων και επαρκώς αποδεδειγμένων μεταγενέστερων στοιχείων, διαπιστώνεται ότι η πραγματική κατάσταση της ΑΑΕ παρουσιάζει ουσιώδη απόκλιση από εκείνη που αποτέλεσε τη βάση της αρχικής εγκριτικής κρίσης, και ιδίως όταν αποδεικνύεται επιγενομένως ότι, **παρά τη μεταβίβαση των μετοχών και την ανάδειξη νέας τυπικής διοίκησης από τους αποκτώντες μετόχους, ο μεταβιβάσας μέτοχος εξακολούθησε να αποτελεί το πραγματικό κέντρο άσκησης της ουσιαστικής διοίκησης της ΑΑΕ, δηλαδή εξακολούθησε να είναι ο πραγματικός μέτοχος.**

Στην προκειμένη περίπτωση από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου που ετέθησαν από τα μέρη ενώπιον της Επιτροπής, προέκυψαν τα εξής:

Με τις από 10.7.2020 αποφάσεις της Επιτροπής χορηγήθηκε στους Αθανάσιο Τριανταφυλλίδη, Χαράλαμπο Μιχαλόπουλο και Άγγελο Ζαννή άδεια απόκτησης ποσοστών 30%, 30% και 24,62%, αντιστοίχως, του μετοχικού κεφαλαίου της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΠΑΤΡΩΝ, κατ' εφαρμογή του άρθρου 69 παρ. 1 εδ. δ' σε συνδυασμό με τα άρθρα 69Α παρ. 3 και 77Α παρ. 9 του ν. 2725/1999. Οι ανωτέρω μετοχές μεταβιβάστηκαν από τον Ευάγγελο Λιόλιο στους τρεις ανωτέρω αποκτώντες, με αποτέλεσμα μετά τις εγκριτικές αποφάσεις της 10.7.2020 να εμφανίζονται οι τελευταίοι ως κύριοι συνολικού ποσοστού **84,62%** του μετοχικού κεφαλαίου της ΚΑΕ.

Από τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη της Επιτροπής και δεν αντικρούστηκαν ούτε αμφισβητήθηκαν επί της ουσίας επί της πραγματικής βάσης τούτων από τον εγκαλούμενο-πλην της αμφισβήτησης της νομιμότητας αξιοποίησής τους στο πλαίσιο της

παρούσας διαδικασίας (για την οποία η Επιτροπή εξέδωσε την προδικαστική της απόφαση) -προέκυψε μεταγενεστέρως ότι, παρά την ανωτέρω τυπική μεταβολή της μετοχικής σύνθεσης, ο Ευάγγελος Λιόλιος και μεταβιβάζων μέτοχος, εξακολούθησε να ασκεί ουσιώδεις αρμοδιότητες που ανάγονται στη **διαχείριση, εκπροσώπηση και εν γένει διοίκηση της ΚΑΕ**, κατόπιν άτυπης ανάθεσης και με την ανοχή της τυπικής καταστατικής Διοίκησής της που αναδείχθηκε από τους αποκτώντες μετόχους, **αλλά σαφέστατα ανάγονται και στην ιδιότητα του πραγματικού ιδιοκτήτη.**

Ειδικότερα, από την αξιολόγηση του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων που ετέθησαν υπόψη της Επιτροπής και ιδίως του περιεχομένου των επικοινωνιών μεταξύ του Ευάγγελου Λιόλιου και του τότε προπονητή της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΠΑΤΡΩΝ Ηλία Παπαθεοδώρου, καθώς και της από 15.4.2026 ένορκη βεβαίωσης τούτου, προκύπτει ότι η εμπλοκή του πρώτου στη λειτουργία της ΚΑΕ δεν περιοριζόταν σε άτυπη ενημέρωση, έκφραση προσωπικής γνώμης ή παροχή συμβουλευτικής συνδρομής προς τον δεύτερο, αλλά εκτεινόταν στη λήψη και κατεύθυνση αποφάσεων επί ουσιωδών ζητημάτων της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ και συγκεκριμένα του αγωνιστικού σχεδιασμού, του ρόστερ, των μεταγραφών αθλητών, του μακροπρόθεσμου πλάνου της ομάδας, της στοχοθεσίας της, των οικονομικών παραμέτρων, ενώ ταυτόχρονα ο ίδιος ο εγκαλούμενος αυτοπροσδιορίζεται ως το κυρίως υπεύθυνο πρόσωπο της Διοίκησης της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, και αυτοαποκαλείται «Είμαι το αφεντικό».

Ειδικότερα, από τις εν λόγω επικοινωνίες προκύπτει καταρχάς απευθείας και συστηματική συνεννόηση του Ευάγγελου Λιόλιου με τον προπονητή Ηλία Παπαθεοδώρου ως προς την επιλογή, απόκτηση και διατήρηση αθλητών στο έμφυχο δυναμικό της ΚΑΕ. Η επικοινωνία αυτή δεν έχει απλώς ενημερωτικό χαρακτήρα. Αντιθέτως, από τον τρόπο διατύπωσης και το περιεχόμενο των μηνυμάτων που ετέθησαν υπόψη της Επιτροπής προκύπτει ενεργός συμμετοχή του στη διαμόρφωση των σχετικών αποφάσεων και, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, παροχή ευθέων κατευθύνσεων και εντολών προς τον προπονητή για την υλοποίησή τους, λειτουργία που τον χαρακτηρίζει

ευθέως όχι μόνο ως Δ/κό ηγέτη της ΚΑΕ αλλά κυρίαρχα ως ιδιοκτήτη της (μεγαλομέτοχο).

- Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του αθλητή Λούντζη, ως προς τον οποίο ο Ευάγγελος Λιόλιος δεν περιορίζεται στην έκφραση θετικής γνώμης για την ενδεχόμενη απόκτησή του, αλλά απευθύνεται στον προπονητή με την προστακτική διατύπωση «κλείσε τον Λούντζη χθες» και «Όταν υπογράψουμε πες μου», «Τώρα θέλει κουβέντα μέσω Τάσου. Αν χρειαστεί κάτι να κάνω εγώ πες μου Θα τον έχω Εθνική τόσες ημέρες». Οι συγκεκριμένες διατυπώσεις, αξιολογούμενες κατά το περιεχόμενο και το επικοινωνιακό τους πλαίσιο, αποτελούν ισχυρή ένδειξη ότι ο αποστολέας δεν αντιλαμβάνεται τον ρόλο του ως εκείνον ενός τρίτου που απλώς συμβουλεύει την τεχνική ηγεσία, αλλά ως προσώπου που παρέχει κατεύθυνση για την πραγματοποίηση μεταγραφικής επιλογής και αναμένει την εκτέλεσή της.
- Αντίστοιχα, στην περίπτωση του Άλεξ Αντετοκούνμπο, η διερεύνηση από τον ίδιο του κατά πόσον «μας ενδιαφέρει» ο συγκεκριμένος αθλητής καταδεικνύει συμμετοχή του στην εσωτερική διαδικασία αξιολόγησης των μεταγραφικών επιλογών της ΚΑΕ. Ιδιαίτερη σημασία έχει εν προκειμένω η χρήση του πρώτου πληθυντικού προσώπου. Η αναφορά σε «εμάς» που γίνεται σε πλήθος μηνυμάτων που ετέθησαν υπόψη της Επιτροπής και στις επιλογές που «μας» ενδιαφέρουν δεν αποτελεί αυτοτελώς απόδειξη άσκησης διοίκησης ούτε, ασφαλώς, απόδειξη ιδιοκτησιακής σχέσης με την ΚΑΕ. Αποτελεί, όμως, ενισχυτική ένδειξη αυτοτοποθέτησής του εντός του κέντρου λήψης αποφάσεων της ομάδας, όταν συνεκτιμάται με τις λοιπές επικοινωνίες στις οποίες εμφανίζεται να παρέχει συγκεκριμένες κατευθύνσεις.
- Ομοίως πρέπει να αξιολογηθεί η επικοινωνία σχετικά με τον παίκτη Καραγιαννίδη, εφόσον από το πλήρες περιεχόμενό της προκύπτει ότι ο Ευάγγελος Λιόλιος δεν ενημερώνεται απλώς για την ενδεχόμενη αποχώρηση του αθλητή, αλλά συμμετέχει στη λήψη απόφασης και στον καθορισμό των ενεργειών που πρέπει να γίνουν προκειμένου ο αθλητής να παραμείνει στην ομάδα:

«Την Πέμπτη θα μιλήσω του Καραγιαννίδη για να μην του φύγει το μυαλό». Και το στοιχείο αυτό αφορά ευθέως τη συγκρότηση και διατήρηση του αγωνιστικού δυναμικού της ΚΑΕ: Ο Ευάγγελος Λιόλιος αναφέρει ότι ο ίδιος θα μιλήσει στον Καραγιαννίδη ώστε «να μην του φύγει το μυαλό», ρωτά τον προπονητή εάν έχει ήδη μιλήσει σε άλλο πρόσωπο «για την πρόταση» και, όταν πληροφορείται ότι αυτό δεν έχει γίνει, δηλώνει ότι ο ίδιος θα μεταφέρει συγκεκριμένη πρόταση, η οποία περιλαμβάνει και οικονομική τιμή («500»). Ο εγκαλούμενος δηλαδή δεν εμφανίζεται απλώς να συμβουλεύει τον προπονητή για το αν ένας αθλητής αξίζει να παραμείνει. Εμφανίζεται να αναλαμβάνει ο ίδιος την επικοινωνία και τη διαπραγμάτευση που αφορά την παραμονή και την πρόταση προς τον αθλητή και ούτως να εκπροσωπεί την ΚΑΕ κατά την επικοινωνία με παίκτες μεταφέροντας για λογαριασμό της οικονομικές προτάσεις.

Η ανωτέρω κρίση της Επιτροπής περί άσκησης εν τοις πράγμασι διοίκησης από τον εγκαλούμενο, ο οποίος ενεργεί, διεκπεραιώνει, αποφασίζει, διαπραγματεύεται και επιμελείται ως ιδιοκτήτης της ΚΑΕ, επιστηρίζεται περαιτέρω από τις κάτωθι επικοινωνίες:

- Στο μήνυμα της 27.6.2024 υπάρχουν φράσεις που δεν δείχνουν απλώς ενδιαφέρον για την ομάδα αλλά ρητή αυτοτοποθέτηση σε θέση διοικητικής ευθύνης και συνακόλουθα πραγματικού μετόχου. Το κρισιμότερο σημείο είναι: *«Για ό,τι γίνεται στην ομάδα την πρώτη ευθύνη την έχει η Διοίκηση (κυρίως εγώ) και εν συνεχεία το σταφ (κυρίως εσύ).»*.

Ο ίδιος, σύμφωνα με το οικείο μήνυμα, εντάσσει τον εαυτό του στη «Διοίκηση» και μάλιστα αυτοπροσδιορίζεται ως το κυρίως υπεύθυνο πρόσωπο αυτής. Ταυτόχρονα διακρίνει ιεραρχικά τη Διοίκηση («κυρίως εγώ») από το staff («κυρίως εσύ») και τους παίκτες («οι παίκτες ακολουθούν»). Ακόμη σημαντικότερο είναι ότι το μήνυμα δεν μένει σε έναν τίτλο. Περιγράφει άσκηση διοικητικής λειτουργίας: μακροπρόθεσμο σχεδιασμό τουλάχιστον τριετίας, καθορισμό στόχων, αξιολόγηση της πορείας της ομάδας, κατανομή ευθυνών μεταξύ διοίκησης και τεχνικής ηγεσίας και σχεδιασμό του μελλοντικού ρόστερ.

Σύμφωνα με τη ΣτΕ 4240/2015, ως κρίσιμο για την διάγνωση της πραγματικής διοίκησης παρίσταται το ποιος αποφασίζει για τα **μείζονα θέματα της ομάδας**, όπως μεταγραφές, πρόσληψη προπονητών και συνολικό προγραμματισμό της πορείας της ομάδας.

- Στο μήνυμα της **31.7.2023**, εμφανίζεται να αξιολογεί το οικονομικό κόστος συγκεκριμένου αθλητή («είναι πολλά τα λεφτά και δεν τα αξίζει»), να εξετάζει τις εναλλακτικές λύσεις στελέχωσης και να τοποθετείται για το πού πρέπει να κατευθυνθεί η ενίσχυση της ομάδας.
- Ακόμη εναργέστερο είναι το μήνυμα της **2.8.2023**, όπου αναγράφονται: «τρίετία. 110-125-140. Με 10 στον 1ο και 2ο χρόνο για να φύγουμε εμείς».

Πρόκειται για **οικονομικής υφής αποφάσεις** σχετικά με συμβατικές δεσμεύσεις της ΚΑΕ.

- Ιδιαίτερη αποδεικτική βαρύτητα έχει η από 27.6.2024 επικοινωνία, στην οποία ο Ενάγγελος Λιόλιος δεν περιορίζεται σε εκφορά απόψεων για την αγωνιστική κατάσταση της ομάδας, αλλά αναπτύσσει προς τον προπονητή τον στρατηγικό σχεδιασμό της ΚΑΕ, αναφερόμενος στον προγραμματισμό όχι μόνο της τρέχουσας αγωνιστικής περιόδου αλλά χρονικού ορίζοντα τουλάχιστον τριών ετών, στην ανάγκη «χτισίματος» της ομάδας, στη διαμόρφωση του μελλοντικού ρόστερ και στην ιεράρχηση των αγωνιστικών στόχων.

Καθοριστικής σημασίας είναι ότι, στο πλαίσιο της ίδιας επικοινωνίας, προβαίνει ο ίδιος σε σαφή κατανομή της ευθύνης για τη λειτουργία της ομάδας μεταξύ διοίκησης, τεχνικής ηγεσίας και παικτών, αποδίδοντας την πρωταρχική ευθύνη στη Διοίκηση και προσδιορίζοντας εντός αυτής ως κυρίως υπεύθυνο τον ίδιο, ενώ ακολούθως τοποθετεί το τεχνικό επιτελείο, με κυρίως υπεύθυνο τον προπονητή, και αναφέρει ότι οι παίκτες «ακολουθούν».

Η συγκεκριμένη αναφορά δεν αποτελεί απλώς χρήση πρώτου πληθυντικού προσώπου ή έκφραση ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για την ομάδα. Συνιστά **ρητή αυτοτοποθέτηση του αποστολέα στο επίπεδο της διοίκησης της ΚΑΕ και, μάλιστα, ως του προσώπου που φέρει κατά κύριο λόγο τη διοικητική ευθύνη**, αλλά και την ιδιοκτησιακή

ιδιότητα σε αντιδιαστολή προς τον προπονητή, τον οποίο τοποθετεί στο αμέσως επόμενο επίπεδο ευθύνης.

Η δήλωση αυτή επιβεβαιώνεται από το ουσιαστικό περιεχόμενο των λοιπών επικοινωνιών. Από αυτές προκύπτει συμμετοχή του σε αποφάσεις για την επιλογή, απόκτηση και παραμονή αθλητών, παροχή κατευθύνσεων προς τον προπονητή για συγκεκριμένες μεταγραφικές κινήσεις, αξιολόγηση του οικονομικού κόστους αθλητών και, διαμόρφωση συγκεκριμένων οικονομικών και χρονικών όρων προτεινόμενων συμβάσεων.

Το συγκεκριμένο κείμενο (**επικοινωνία της 27.6.2024**), είναι χαρακτηριστικό και ενδεικτικό της ιδιοκτησιακής και διοικητικής του ιδιότητας **κατά το περιεχόμενό του μοναδικό**, το οποίο αποκαλύπτει πλήρως και αναμφισβήτητα την πραγματικότητα και το οποίο έχει ως ακολούθως: «**Ηλία, πετάω για Θεσσαλονίκη και έτσι έχω λίγο χρόνο ηρεμίας και γιαυτό σου γράφω αυτό το κείμενο. Σχετικά με αυτό που σου είπα πριν. Νομίζω πως η εικόνα που δίνουμε στο κόσμο αλλά κυρίως σε εμάς τους ίδιους δεν είναι εικόνα ομάδας με χαρακτήρα και συνοχή. Είναι μια ομάδα ικανή για το καλύτερο αλλά και για το χειρότερο. Δεν έχει σταθερό πρόσωπο. Και αυτό είναι θέμα. Γιατί έτσι δεν «χτίζουμε» θεμέλια για το μέλλον. Σημασία δεν έχει ένας αγώνας ούτε μια σεζόν. Σημασία έχει η συνέχεια. Προσωπικά οποιαδήποτε ενέργεια κάνω έχει ένα αποτέλεσμα άμεσο αλλά και ένα απώτερο. Τίποτα δεν σχεδιάζω μόνο για το σήμερα. Κοιτάζω το άθροισμα του σήμερα και του αύριο και επιλέγω το καλύτερο άθροισμα (που μπορεί για το σήμερα να είναι μικρότερο). Και όταν λέω αύριο εννοώ τουλάχιστον 3 χρόνια. Έτσι λοιπόν όταν ξεκίνησε η ομάδα, το πρώτο διάστημα κοιτάζαμε το συνολικό άθροισμα. Νομίζω ότι τώρα δεν κοιτάζουμε το συνολικό άθροισμα αλλά μόνο το σήμερα. Και αυτό έχει περάσει στην ομάδα. Στους παίκτες. Για ότι γίνεται στην ομάδα τη πρώτη ευθύνη την έχει η Διοίκηση (κυρίως εγώ) και εν συνέχεια το σταφ (κυρίως εσύ). Οι παίκτες ακολουθούν. Εγώ φταίω λοιπόν που έχει περάσει αυτό το κλίμα στην ομάδα. Αλλά και εσύ. Στην αρχή πιστοί στο πλάνο κοιτάζαμε το παρόν και το μέλλον. Το χτίσιμο. Κάποια στιγμή πήγαμε για το «παραπάνω» για φέτος και αυτό μας συνεπήρε. Γιατί είπαμε λες να είναι ευκαιρία φέτος; Και αυτό πέρασε**

και στους παίκτες. Και τι είπαν (ενδόμυχα). Αφού επιλέγετε χρονικούς στόχους (μόνο το σήμερα και όχι το αύριο) τότε επιλέγουμε και εμείς. Όχι σήμερα με το Λαύριο αλλά τη Τρίτη με τη Μουρθια. Από τη μεριά τους έχουν δίκιο. Εμείς τους δώσαμε αυτό το δικαίωμα με την αλλαγή στάσης μας. Από τη μεριά μας λοιπόν έχουμε άδικο. Για αυτό σου είπα. Τέλειωσε για μένα η Ευρώπη. Γιατί δεν τα μπορούμε όλα. Κι αν μας φύγει το μυαλό με φαντασιώσεις με F4 κλπ τότε θα χάσουμε το αύριο. Δυστυχώς δεν είμαστε ακόμα «επαγγελματική» ομάδα. Με παίκτες επαγγελματίες. Με επίπεδο πνευματικής διαύγειας και ωριμότητας. Είμαστε μια καλή οικογένεια. Νομίζω λοιπόν ότι η ομάδα χρειάζεται ξανά κούρδισμα (αυτό δεν λες;). Όχι όμως αγωνιστικό κούρδισμα. Αλλά ξανά κούρδισμα στόχων. Γιαυτό είπα ότι για μένα τέλειωσε η Ευρώπη. Θυμήσου τους στόχους που είχαμε βάλει στο ξεκίνημα. Κύπελλο (το πετύχαμε), θέση στη τετράδα (αναμονή) και Ευρώπη επόμενος γύρος (το πετύχαμε). Άρα πρέπει αγωνιστικά να παλέψουμε και να τα δώσουμε όλα για το πρωτάθλημα στην Ελλάδα. Όμως μην ξεχάσουμε το πρώτο πρώτο στόχο. Το χτίσιμο του ρόστερ του μέλλοντος. Τα νέα παιδιά (Μπαζίνας, Πλώτας, Καραγιαννιδης) καθώς και οποιοι Έλληνες οι ξένοι ακόμα μείνουν και του χρόνου. (αυτό το στόχο για την ομάδα του μέλλοντος τον έχουμε αφήσει στην άκρη). Για την ώρα... Ας τον βάλουμε ξανά στο τραπέζι...».

Περαιτέρω, η ανωτέρω κρίση της Επιτροπής ενισχύεται από σειρά πρόσθετων επικοινωνιών, οι οποίες, συνεκτιμώμενες με τα ήδη αναφερθέντα στοιχεία περί επιλογής και απόκτησης αθλητών, καθορισμού οικονομικών όρων, μακροπρόθεσμου σχεδιασμού και της ρητής αυτοτοποθέτησης του Ευάγγελου Λιόλιου στη «Διοίκηση (κυρίως εγώ)», αποκαλύπτουν σταθερή και επαναλαμβανόμενη άσκηση λειτουργιών που προσιδιάζουν στο πραγματικό κέντρο διοίκησης της ΚΑΕ, καθώς και στον πραγματικό ιδιοκτήτη της.

- Ειδικότερα, στην από 9.4.2024 επικοινωνία προς τον προπονητή, μετά την ευρωπαϊκή πορεία της ομάδας, ο Ευάγγελος Λιόλιος αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι δεν κατόρθωσε να βρεθεί κοντά στην ομάδα λόγω υποχρεώσεών του στην ΕΟΚ και ακολούθως δηλώνει: «Το χειρότερο όμως είναι να βοηθήσω την ομάδα και να

τη προστατέψω. Για τη σημερινή ήττα η ευθύνη βαρύνει αποκλειστικά εμένα...».

Η δήλωση αυτή έχει ιδιαίτερη αποδεικτική σημασία. Η **ανάληψη αποκλειστικής προσωπικής ευθύνης για το αγωνιστικό αποτέλεσμα** σαφέστατα και αβίαστα δεν αποτελεί συνήθη εκδήλωση εξωτερικής συμβουλευτικής δραστηριότητας. Πολύ περισσότερο όταν συνεκτιμάται με τη δήλωσή του σε άλλη επικοινωνία ότι «την πρώτη ευθύνη την έχει η Διοίκηση (κυρίως εγώ)». Οι δύο αναφορές παρουσιάζουν μεταξύ τους ουσιαστική συνοχή: στη μία ο ίδιος τοποθετεί τον εαυτό του ως το κυρίως υπεύθυνο πρόσωπο της διοίκησης και κυρίου της ΚΑΕ και στην άλλη αναλαμβάνει προσωπικά την ευθύνη για συγκεκριμένο αποτέλεσμα της ομάδας.

Ιδιαίτερη σημασία έχει επίσης η αναφορά του ότι αποστολή του είναι **«να βοηθήσω την ομάδα και να την προστατέψω»**. Η φράση αυτή δεν αξιολογείται αυτοτελώς ως απόδειξη διοίκησης, **αποκτά όμως ενισχυτική σημασία όταν εντάσσεται στο συνολικό αποδεικτικό πλαίσιο**, από το οποίο προκύπτει συμμετοχή του ίδιου στις μεταγραφές, στις οικονομικές επιλογές, στον σχεδιασμό και στις κατευθύνσεις προς την τεχνική ηγεσία, ως ο μεγαλομέτοχος της ΚΑΕ, πάντα σε συνδυασμό με το προκύψαν εκ του συνόλου του αποδεικτικού υλικού γεγονός, της παντελούς ανυπαρξίας εμπλοκής, συμμετοχής, ενδιαφέροντος, μέριμνας, φροντίδας, προστασίας, ενέργειας και δράσης των φερομένων ως μετόχων της, για τους οποίους ουδεμία μνεία γίνεται ή αναφορά στην παρουσία τους.

- Ακόμη πιο συγκεκριμένη ως προς την άσκηση διοικητικών λειτουργιών και του ιδιοκτησιακού ενδιαφέροντος είναι η από **18.5.2024** επικοινωνία. Σε αυτήν ο Ευάγγελος Λιόλιος παρέχει στον προπονητή συγκεκριμένες οδηγίες για τον **τρόπο με τον οποίο πρέπει να διεξαχθούν διαπραγματεύσεις με αθλητές: «όταν μιλήσεις μαζί τους (με αυτούς που θα κρίνεις) θα τους πεις τα εξής. Ξέρω το κουμπί του “αφεντικού”. Όταν δεν ζητάς ποσό και του λες “ό,τι κρίνεις” παίρνεις πάντα περισσότερα... Αν έχουν πίστη θα υπογράψουν σε λευκό χαρτί. Αν όχι... έχασαν!!!»**.

Το συγκεκριμένο μήνυμα δεν αφορά απλώς αξιολόγηση αγωνιστικών χαρακτηριστικών ενός παίκτη. Αφορά τον **τρόπο**

διεξαγωγής οικονομικής/συμβατικής διαπραγμάτευσης της ΚΑΕ με αθλητές και περιέχει συγκεκριμένη κατεύθυνση προς τον προπονητή ως προς το τι πρέπει να τους πει και με ποια διαπραγματευτική στρατηγική πρέπει να προσεγγιστούν, προκειμένου να έρθουν σε οικονομική συμφωνία με τον ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ της ΚΑΕ, ο οποίος θα ρυθμίσει το θέμα του οικονομικού σκέλους του συμβολαίου τους.

Αξιολογούμενη δε σε συνδυασμό με τα προηγούμενα μηνύματα περί συγκεκριμένων ποσών και διάρκειας συμβολαίων, η επικοινωνία αυτή ενισχύει την εικόνα συμμετοχής του Ευάγγελου Λιόλιου όχι μόνο στον αγωνιστικό σχεδιασμό αλλά και στην **οικονομική και συμβατική διαχείριση της στελέχωσης της ΚΑΕ**, ως ο αναμφισβήτητος ιδιοκτήτης της, ο οποίος ενδιαφέρεται άμεσα για την οικονομική ευρωστία αλλά και την αγωνιστική επιτυχία της.

- Στα μηνύματα της 31.7.2023 και 27.6.2024 εμφανίζεται να **καθορίζει και να ιεραρχεί τους στόχους της ΚΑΕ**: Κύπελλο, τετράδα, Ευρώπη, πρωτάθλημα, αλλά πρωτίστως «το χτίσιμο του ρόστερ του μέλλοντος». Αναφέρεται ονομαστικά σε νεαρούς παίκτες και στη διατήρηση Ελλήνων και ξένων, δηλαδή σε συγκεκριμένη πολιτική συγκρότησης του μελλοντικού ρόστερ.

Ιδίως οι διατυπώσεις *«Θυμήσου τους στόχους που έχουμε βάλει στο Ξεκίνημα»*. *Κύπελλα (το πετύχαμε) θέση στη τετράδα κούρδισμα κούρδισμα (αναμονή) και Ευρώπη επόμενος γύρος (το πετύχαμε)»* **«Το χτίσιμο του ρόστερ του μέλλοντος» και «ας τον βάλουμε ξανά στο τραπέζι»** δεν αποδεικνύουν αφ' εαυτών την de facto άσκηση διοίκησης, αλλά και κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφιβολία και αμφισβήτηση την παραδοχή του ότι είναι ο πραγματικός ιδιοκτήτης της ΚΑΕ εξ ου και το άμεσα έντονο, διαρκές και πρωτόγνωρο ενδιαφέρον του με δεδομένη μάλιστα την ιδιότητά του ως Προέδρου της ΕΟΚ. Σε συνδυασμό όμως με τις άλλες επικοινωνίες δείχνουν ότι ο ίδιος δεν περιορίζεται στην τεχνική αξιολόγηση παικτών, αλλά συμμετέχει **στον καθορισμό των στρατηγικών στόχων και στην κατανομή των πόρων/προτεραιοτήτων μεταξύ άμεσης αγωνιστικής επιτυχίας και μακροπρόθεσμου σχεδιασμού.**

- Ιδιαίτερη αποδεικτική σημασία αποκτά στο πλαίσιο της συστηματικής αξιολόγησης των υπόψη μηνυμάτων και η

κατ'επανάληψη γλωσσική χρήση του πρώτου πληθυντικού προσώπου που καταδεικνύει επίσης το πώς ο ίδιος αντιλαμβάνεται την θέση του στην ομάδα. Η χρήση του πρώτου πληθυντικού λειτουργεί συμπληρωματικά προς τα ανωτέρω, διότι ενισχύει την εικόνα ότι ο ίδιος αντιλαμβάνεται και παρουσιάζει τη συμμετοχή του όχι ως εξωτερικού συμβούλου, όπως υποστηρίζει με τα υπομνήματά του, αλλά ως προσώπου που **συναποφασίζει για λογαριασμό της ΚΑΕ και έχει προσωπική ευθύνη για την πορεία της, το μέλλον της και την αγωνιστική της επίδοση.**

Σε τούτο άλλωστε συνηγορούν τα μηνύματα που αποδεικνύουν την σαφή εμπλοκή του στο οικονομικό σκέλος. Στο μήνυμα της 31.7.2023 δεν λέει απλώς «μου αρέσει/δεν μου αρέσει ο παίκτης». Αξιολογεί αν η αμοιβή είναι οικονομικά δικαιολογημένη («είναι πολλά τα λεφτά και δεν τα αξίζει»), συνεκτιμά την επίπτωση στους υπόλοιπους («θα υπάρξει αδικία για τους υπόλοιπους»), εξετάζει εναλλακτική κατανομή των διαθέσιμων πόρων («πρέπει να γίνει σωστή ενίσχυση στους ξένους») και θέτει όρο υπό τον οποίο θα μπορούσε να γίνει διαφορετική επιλογή («αν δεν υποχωρήσει στο ποσό...»).

Δηλαδή από τις υπόψη επικοινωνίες προκύπτει ότι η συμμετοχή του Ευάγγελου Λιόλιου δεν περιοριζόταν στην επιλογή συγκεκριμένων αθλητών, αλλά εκτεινόταν στον συνολικό αγωνιστικό και οικονομικό σχεδιασμό της ΚΑΕ. Ειδικότερα, εμφανίζεται να προσδιορίζει και να ιεραρχεί τους αγωνιστικούς στόχους της ομάδας, να θέτει ως πρωτεύοντα μακροπρόθεσμο στόχο το «χτίσιμο του ρόστερ του μέλλοντος», να προσδιορίζει συγκεκριμένους νεαρούς αθλητές επί των οποίων θα στηριχθεί ο σχεδιασμός αυτός και να σταθμίζει την επίτευξη άμεσων αγωνιστικών στόχων έναντι της μακροπρόθεσμης συγκρότησης της ομάδας.

Η συμπεριφορά αυτή, εξεταζόμενη από κοινού με τις λοιπές επικοινωνίες περί συγκεκριμένων ποσών και διάρκειας συμβολαίων, δεν εμφανίζει απλώς τεχνική εισήγηση περί της αγωνιστικής αξίας αθλητών, αλλά **συμμετοχή στη στάθμιση του οικονομικού κόστους των μεταγραφικών αποφάσεων και στη διαμόρφωση της πολιτικής στελέχωσης της ΚΑΕ.** Συμπεριφορά, ενέργειες και αποφάσεις που

προσιδιάζουν ευθέως, όχι μόνο στον Διοικητικό ηγέτη, αλλά κυρίαρχα και στον μεγαλομέτοχο της ΚΑΕ.

Ενδεικτικά πέραν των ανωτέρω, επισημαίνονται κάποιες χαρακτηριστικές επικοινωνίες του Ευάγγελου Λιόλιου με τον τότε προπονητή της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, ενδεικτικές και αποκαλυπτικές για το ιδιοκτησιακό και Διοικητικό καθεστώς της ΚΑΕ που ενισχύουν το αβίαστο συμπέρασμα για την προσχηματική πώληση των μετοχών της από τον Ευάγγελο Λιόλιο. Και από τα μηνύματα αυτά προκύπτει ανάγλυφα ότι η ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ είναι **εταιρεία αποκλειστικών συμφερόντων του**, με το χαρακτηριστικό ότι από αυτά (μηνύματα), προκύπτει αναμφισβήτητα ο καθοριστικός, κομβικός και επεμβατικός ρόλος του, -αποφασιστικός και κυρίαρχος-, σε όλα τα θέματα που αφορούν την ΚΑΕ και φυσικά και στα οικονομικά θέματα (αμοιβές – συμβόλαια αθλητών), στοιχείο καθοριστικό και αποδεικτικό των συμφερόντων του ως ιδιοκτήτης της εταιρείας, ο οποίος παράλληλα ασκούσε και την ουσιαστική και καθοριστική διοίκηση.

Ενδεικτικά όπως προαναφέρθηκε, την **8-7-2023** στο μήνυμά του αναφέρει: «Μια χρήσιμη πληροφορία. Η κοπέλα του Χούγκαζ είναι από την Πάτρα. Όταν μιλήσετε με Σπανό ή μαζί του πες μου».

Στις **17-12-2024**: «Ηλία συγχαρητήρια για σήμερα. Αλλά όχι μόνο για σήμερα. Θα σου θυμίσω το μήνυμα που σου είχα στείλει 23 Οκτωβρίου. Μετά την ήττα μας... Ηλία θα σου πω τη γνώμη μου για το παιγνίδι. Με απόλυτη ειλικρίνεια. Υπάρχουν κάποιες ήττες που πολλές φορές είναι καλύτερες από νίκες. Επίσης θα σου πω από τώρα τη πρόγνωσή μου για την ομάδα. Πρώτον θα περάσει στους 16 και πιθανά στους 8 του BCL. Στην Ελλάδα θα μπούμε τετράδα. Στο κύπελλο τα γνωστά...».

Στις **31-12-2024**: «Καλημέρα. Μίλησα με Ιγούντου. 10 λεπτά. Του είπα ότι έπρεπε, όπως έπρεπε. «Είσαι επαγγελματίας, είσαι πολύ έξυπνος. Παίξε όχι μόνο για τα νούμερά σου αλλά και για να νικήσει η ομάδα. Ετσι θα βρεις καλό συμβόλαιο του χρόνου. Αλλιώς αν δεν νοιαστείς για την ομάδα τότε δεν μπορεί και η ομάδα να νοιαστεί για σένα. Και στο τέλος εσύ θα χάσεις. Είσαι πολύ έξυπνος. Σκέψου ότι σου είπα. και πράξε...» Εννοείται Ηλία πως είναι ψεύτης. Άρχισε να μου λέει τι ωραία που είναι η Πάτρα, η ομάδα κλπ. Τον κόβω και του

λέω. Υπάρχουν καλύτερες πόλεις από τη Πάτρα και καλύτερες ομάδες από το Προμηθέα αλλά εδώ είναι το σπίτι μου. Και φέτος είσαι εδώ. Αν θέλεις να πας του χρόνου κάπου καλύτερα..(και του είπα τα παραπάνω). Ψεύτης και παπατζής. Αλλά έξυπνος πού. Αυτόν να τον τσεκάρεις αν παίζει.. Κάτι δεν μου αρέσει πάνω του. Καμμία σχέση με τους χθεσινούς.».

Στις 5-2-2025 αναφερόμενος στο θέμα του αθλητή Καραγιαννίδη και αφού ενημερώνεται από τον Ηλία Παπαθεοδώρου (προπονητής), -ο οποίος φυσικά δεν είχε φυσιολογικά κανένα λόγο και υποχρέωση να τον ενημερώσει εάν δεν ήταν ο πραγματικός μέτοχος-ιδιοκτήτης αλλά και Διοικητικός ηγέτης-, ότι δεν έχει ενημερώσει τον αθλητή για το ενδιαφέρον του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού, απαντά: «Την Πέμπτη θα μιλήσω του Καραγιαννίδη για να μην του φύγει το μυαλό... Θα του πω για το ενδιαφέρον των δύο μεγάλων και τιμή από εμάς 500». Σημειώνεται ότι ο προαναφερθείς αθλητής υπέγραψε τελικά συμβόλαιο με τον Ολυμπιακό, με ποσό μεταγραφής 500.000 ευρώ, -όσο καθόρισε δηλαδή ο Ευάγγελος Λιόλιος- και ταυτόχρονα παρέμεινε αγωνιζόμενος ως δανεικός στην ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ.

Στις 15-3-2025 αναφέρει στο μήνυμά του: «Είναι καλός παίκτης. Και κάνει για Προμηθέα. Τα έχει όλα καλά. Αλλά όχι για παραπάνω». Πολύ επιδραστικός και ουσιαστικός στο παιχνίδι. Τίποτα περιττό... Έχω και έναν άλλον. Κοντό... Πολύ καλό. Πρωτοετή.. Αλλά τον έχουν δει κι άλλοι.... Του δίνουν του χρόνου 1m. Από άλλο κολλέγιο. Αυτός απλά τελειώνει. Και είναι ευκαιρία τώρα να τον βουτήξουμε. Θα μάθω ποιον έχει μανάτζερ.».

Στις 9-4-2024 αναφέρει: «Ηλία συγχαρητήρια!!! Όχι μόνο για σήμερα αλλά για όλη την Ευρωπαϊκή πορεία. Συγχαρητήρια στους παίκτες και στο σταφ. Να τους τα δώσεις. Δυστυχώς σήμερα δεν τα κατάφερα να βρεθώ κοντά στην ομάδα λόγω κάποιων υποχρεώσεων της ΕΟΚ που είχα στην Αθήνα. Το χειρότερο όμως είναι να βοηθήσω την ομάδα και να τη προστατέψω. Για τη σημερινή ήττα η ευθύνη βαρύνει αποκλειστικά εμένα...».

Στις 18-5-2024 αναφέρει: «όταν μιλήσεις μαζί τους (με αυτούς που θα κρίνεις) θα τους πεις τα εξής. Ξέρω το κουμπί του «αφεντικού». Όταν δεν ζητάς ποσό και του λες «ότι κρίνεις» παίρνεις πάντα

περισσότερα... Αν έχουν πίστη θα υπογράψουν σε λευκό χαρτί. Αν όχι... έχασαν!!!». Το παραπάνω αποτελεί κραυγαλέα απόδειξη ότι ο Ευάγγελος Λιόλιος είναι ο πραγματικός ιδιοκτήτης-μέτοχος της ΚΑΕ, αφού ο ίδιος αποδέχεται την ιδιότητα αυτή **χαρακτηρίζοντας τον εαυτό του ως «το αφεντικό»**, συνομολογώντας απροκάλυπτα ότι είναι εκείνος που αποκλειστικά διαπραγματεύεται. Μάλιστα προσδιορίζει και αναλύει, ιδιαίτερα έξυπνα και εύστοχα κατά την άποψή του, τον τρόπο διαπραγμάτευσης των οικονομικών θεμάτων στις μεταγραφές και αποκαλύπτει στον συνομιλητή του την τακτική που ακολουθεί στις οικονομικές συμφωνίες με τους αθλητές, που ο ίδιος συνάπτει, προτρέποντάς τον ταυτόχρονα (τον προπονητή) να ακολουθήσει την τακτική του και τις συμβουλές του. Η φράση του δε «Αν όχι... έχασαν», αποδεικνύει πέραν των άλλων και την σκληρή διαπραγμάτευση την οποία ακολουθεί.

Περαιτέρω, συνεκτιμάται από την Επιτροπή και η από **5.3.2025** επικοινωνία, από την οποία προκύπτει ότι ο Ευάγγελος Λιόλιος, έχοντας πληροφορηθεί πριν από τη δημόσια ανακοίνωσή της τη σύνθεση της διαιτητικής τριάδας επικείμενου αγώνα της ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, γνωστοποίησε την πληροφορία αυτή στον προπονητή της ομάδας, επισημαίνοντας μάλιστα τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της με τις φράσεις «είναι αυστηρά απόρρητο» και «δεν γνωρίζω αν το ξέρουν ακόμα οι διαιτητές».

Ανεξαρτήτως των τυχόν έτερων πειθαρχικών ή άλλων συνεπειών που θα μπορούσε να έχει η εκ μέρους του γνώση, κατοχή ή περαιτέρω γνωστοποίηση της ανωτέρω πληροφορίας υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου της ΕΟΚ, ζήτημα το οποίο δεν απαιτείται να κριθεί εν προκειμένω, η συγκεκριμένη επικοινωνία έχει αυτοτελή αποδεικτική σημασία για την εξεταζόμενη πραγματική σχέση του με την ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ.

Και τούτο διότι ο ελεγχόμενος δεν εμφανίζεται απλώς να παρέχει, κατόπιν αιτήματος, τεχνική ή στρατηγική συμβουλή προς την ομάδα. Αντιθέτως, εμφανίζεται να **αξιοποιεί πληροφορία στην οποία είχε πρόωρη πρόσβαση και την οποία ο ίδιος χαρακτηρίζει ως αυστηρώς απόρρητη, διαβιβάζοντάς την απευθείας στον προπονητή της συγκεκριμένης ΚΑΕ πριν από τη δημόσια ανακοίνωσή της.**